

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 62

3 iunie 2019

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2019/C 187/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2019/C 187/02 Cauza C-377/16: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 martie 2019 — Regatul Spaniei/Parlamentul European („Acțiune în anulare — Regim lingvistic — Procedură de selecție de agenți contractuali — Cerere de exprimare a interesului — Șoferi — Grupa de funcții I — Cunoștințe lingvistice — Limitarea alegerii limbii 2 a procedurii de selecție la limbile engleză, franceză și germană — Limbă de comunicare — Regulamentul nr. 1 — Statutul funcționarilor — Regimul aplicabil celorlalți agenți — Discriminare pe motiv de limbă — Justificare — Interesul serviciului”)..... 2

2019/C 187/03 Cauza C-405/16 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 martie 2019 — Republica Federală Germania/Comisia Europeană (Recurs — Ajutoare de stat — Ajutoare acordate prin anumite dispoziții ale Legii germane privind sursele de energie regenerabile, modificată (EEG din 2012) — Ajutor în favoarea producătorilor de energie electrică EEG și contribuție EEG redusă pentru utilizatorii mari consumatori de energie — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate în parte incompatibile cu piața internă — Noțiunea „ajutor de stat” — Avantaj — Resurse de stat — Control public al resurselor — Măsură asimilabilă unei taxe pe consumul de energie electrică) 3

2019/C 187/04	Cauza C-620/16: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 martie 2019 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 258 TFUE — Decizia 2014/699/UE — Principiul cooperării loiale — Articolul 4 alineatul (3) TUE — Admisibilitate — Efectele comportamentului reproșat la data expirării termenului stabilit în avizul motivat — Efecte continue asupra unității și a coerenței acțiunii internaționale a Uniunii Europene — Suficiență a măsurilor luate de statul membru în cauză pentru a se conforma avizului motivat — vot al Republicii Federale Germania împotriva poziției Uniunii definite în Decizia 2014/699/UE în cadrul celei de a 25-a sesiuni a Comitetului de revizuire al Organizației Interguvernamentale pentru Transporturile Internaționale Feroviare (OTIF) și opoziție exprimată de statul membru respectiv împotriva acestei poziții și împotriva modalităților de exercitare a drepturilor de vot, astfel cum sunt definite în decizia menționată)	3
2019/C 187/05	Cauza C-621/16 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 martie 2019 — Comisia Europeană/Republica Italiană, Republica Lituania (Recurs — Regim lingvistic — Concursuri generale pentru recrutarea de administratori — Anunț de concurs — Administratori (AD 5) — Administratori (AD 6) în domeniul protecției datelor — Cunoștințe lingvistice — Limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursurilor la limbile engleză, franceză și germană — Limba de comunicare cu Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO) — Regulamentul nr. 1 — Statutul funcționarilor — Discriminare bazată pe limbă — Justificare — Interesul serviciului — Control jurisdicțional)	4
2019/C 187/06	Cauza C-680/16 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 martie 2019 — Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o./Comisia Europeană (Recurs — Medicamente de uz uman — Directiva 2001/83/CE — Articolul 30 alineatul (1) — Comitetul pentru medicamente de uz uman — Sesizare a comitetului supusă condiției ca o decizie națională nu să nu fi fost adoptată în prealabil — Substanța activă estradiol — Decizie a Comisiei Europene de obligare a statelor membre să retragă și să modifice autorizațiile naționale de introducere pe piață a medicamentelor pentru uz topic cu un conținut de 0,01 % în greutate de estradiol)	5
2019/C 187/07	Cauzele conexe C-70/17 și C-179/17: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia no 1 de Barcelona — Spania) — Abanca Corporación Bancaria SA/Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17) (Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Directiva 93/13/CEE — Articolele 6 și 7 — Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii — Clauză privind scadența anticipată a unui contract de împrumut ipotecar — Declararea caracterului în parte abuziv al clauzei — Competența instanței naționale în prezența unei clauze calificate drept „abuzivă” — Înlocuirea clauzei abuzive cu o dispoziție de drept național)	6
2019/C 187/08	Cauza C-127/17: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 martie 2019 — Comisia Europeană/Republica Polonă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Transport — Directiva 96/53/CE — Trafic internațional — Vehicule care respectă valorile limită privind greutatea și dimensiunile specificate în această directivă — Utilizare a unor astfel de vehicule, înregistrate sau puse în circulație într-un stat membru, pe teritoriul unui alt stat membru — Sistem de autorizare specială — Articolele 3 și 7 — Actul de aderare din 2003 — Dispoziții tranzitorii — Anexa XII punctul 8 alineatul 3)	7
2019/C 187/09	C-163/17: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 19 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Germania) — Abubacarr Jawo/Bundesrepublik Deutschland (Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Sistemul Dublin — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 — Transferul solicitantului de azil către statul membru responsabil de examinarea cererii de protecție internațională — Noțiunea „sustragere de la procedură” — Modalități de prelungire a termenului de transfer — Articolul 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Risc serios de tratament inuman sau degradant la finalul procedurii de azil — Condiții de viață ale beneficiarului protecției internaționale în statul membru menționat)	7
2019/C 187/10	Cauza C-236/17 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 martie 2019 — Canadian Solar Emea GmbH și alții/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană (Recurs — Dumping — Importuri de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din China — Taxă antidumping definitivă — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 3 alineatul (7) — Articolul 9 alineatul (4) — Domeniul de aplicare în timp al Regulamentului (UE) nr. 1168/2012)	9

2019/C 187/11	Cauza C-237/17 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 martie 2019 — Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc./Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană (Recurs — Subvenții — Importuri de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din China — Taxă compensatorie definitivă — Regulamentul (CE) nr. 597/2009).....	9
2019/C 187/12	Cauzele conexe C-266/17 și C-267/17: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 martie 2019 (cereri de decizie preliminară formulate de Oberlandesgericht Düsseldorf — Germania) — Rhein-Sieg-Kreis (C-266/17), Rhenus Veniro GmbH & Co. KG (C-267/17)/Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH (C-266/17), Kreis Heinsberg (C-267/17) (Trimitere preliminară — Transporturi — Servicii publice de transport feroviar și rutier de călători — Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 — Articolul 5 alineatele (1) și (2) — Atribuire directă — Contracte de servicii de transport public de călători cu autobuzul și cu tramvaiul — Condiții — Directiva 2004/17/CE — Directiva 2004/18/CE).....	10
2019/C 187/13	Cauza C-297/17, C-318/17, C-319/17 și C-438/17: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 19 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahimși alții (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17)/Bundesrepublik Deutschland, Bundesrepublik Deutschland/Taus Magamadov (C-438/17) (Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Proceduri comune de acordare și retragere a protecției internaționale — Directiva 2013/32/UE — Articolul 33 alineatul (2) litera (a) — Respingerea unei cereri de azil de către autoritățile unui stat membru ca inadmisibilă pentru motivul acordării prealabile a protecției subsidiare într-un alt stat membru — Articolul 52 — Domeniul de aplicare ratione temporis al acestei directive — Articolele 4 și 18 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Deficiențe sistemice ale procedurii de azil din acest alt stat membru — Respingere sistematică a cererilor de azil — Risc real și dovedit de a face obiectul unui tratament inuman sau degradant — Condiții de viață ale beneficiarilor protecției subsidiare în acest din urmă stat)	11
2019/C 187/14	Cauzele conexe C-350/17 și C-351/17: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 martie 2019 (cereri de decizie preliminară formulate de Consiglio di Stato — Italia) — Mobit Soc.cons.arl/Regione Toscana (C-350/17), Autolinee Toscane SpA/Mobit Soc.cons.arl (C-351/17) (Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 — Servicii publice de transport feroviar și rutier de călători — Articolul 5 — Atribuirea contractelor de servicii publice — Articolul 5 alineatul (2) — Atribuire directă — Noțiunea „operator intern” — Autoritate care efectuează un control similar — Articolul 8 alineatul (2) — Regim tranzitoriu — Termen de expirare a atribuirii directe)	13
2019/C 187/15	Cauza C-427/17: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 28 martie 2019 — Comisia Europeană/Irlanda (Néndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 91/271/CEE — Colectarea și tratarea apelor urbane reziduale — Împrejurări excepționale — Cele mai avansate cunoștințe tehnice, fără a atrage costuri excesive — Principiul proporționalității costurilor — Sarcina probei — Mijloace de probă)	14
2019/C 187/16	Cauza C-443/17: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (Chancery Division) — Regatul Unit) — Abraxis Bioscience LLC/Comptroller General of Patents (Trimitere preliminară — Medicament de uz uman — Certificat suplimentar de protecție pentru medicamente — Regulamentul (CE) nr. 469/2009 — Articolul 3 litera (d) — Condiții de acordare — Obținerea primei autorizații de introducere pe piață a produsului în calitate de medicament — Autorizație care vizează un produs în calitate de medicament, care constituie o nouă formulă a unui principiu activ deja cunoscut)	15
2019/C 187/17	Cauza C-444/17: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 19 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation — Franța) — Préfet des Pyrénées-Orientales/Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier (Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Control la frontieră, azil și imigrare — Regulamentul (UE) 2016/399 — Articolul 32 — Reintroducerea temporară de către un stat membru a controlului la frontierele sale interne — Intrare ilegală a unui resortisant al unei țări terțe — Asimilare a frontierelor interne cu frontierele externe — Directiva 2008/115/CE — Domeniu de aplicare — Articolul 2 alineatul (2) litera (a))	15

2019/C 187/18	Cauza C-465/17: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Düsseldorf — Germania) — Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S/Stadt Solingen (Trimitere preliminară — Atribuirea contractelor de achiziții publice — Directiva 2014/24/UE — Articolul 10 litera (h) — Excluderi specifice pentru contractele de servicii — Servicii de apărare civilă, de protecție civilă și de prevenirea pericolelor — Organizații sau asociații nonprofit — Servicii de ambulanță pentru transportul pacienților — Transport calificat cu ambulanța)	16
2019/C 187/19	Cauzele conexe C-487/17 — C-489/17: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 28 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione — Italia) — procedurile penale împotriva Alfonso Verlezza și alții (Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 2008/98/CE și Decizia 2000/532/CE — Deșeuri — Clasificarea ca deșeuri periculoase — Deșeuri cărora li se pot atribui coduri aferente atât deșeurilor periculoase, cât și deșeurilor nepericuloase)	17
2019/C 187/20	Cauza C-498/17: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 21 martie 2019 — Comisia Europeană/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 1999/31/CE — Articolul 14 literele (b) și (c) — Depozite de deșeuri — Depozite de deșeuri existente — Încălcare)	18
2019/C 187/21	Cauza C-545/17: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Najwyższy — Polonia) — Mariusz Pawlak Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Trimitere preliminară — Piața internă a serviciilor poștale — Directivele 97/67/CE și 2008/6/CE — Articolul 7 alineatul (1) — Noțiunea „drepturi exclusive sau speciale pentru crearea și furnizarea de servicii poștale” — Articolul 8 — Dreptul statelor membre de a organiza serviciul de expedieri recomandate folosit în cadrul procedurilor judiciare — Termen de depunere a unui act de procedură la o instanță — Interpretare conformă a dreptului național cu dreptul Uniunii — Limite — Efect direct invocat de o emanație a unui stat membru în cadrul unui litigiu împotriva unui particular)	19
2019/C 187/22	Cauza C-578/17: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus — Finlanda) — procedura inițiată de Oy Hartwall Ab (Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Mărci — Directiva 2008/95/CE — Articolul 2 și articolul 3 alineatul (1) litera (b) — Refuz de înregistrare sau nulitate — Apreciere în concreto a caracterului distinctiv — Calificarea unei mărci — Incidentă — Marcă de culoare sau marcă figurativă — Reprezentarea grafică a unei mărci prezentate sub formă figurativă — Condiții pentru înregistrare — Reprezentare grafică insuficient de clară și de precisă)	20
2019/C 187/23	Cauza C-590/17: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation — Franța) — Henri Pouvin, Marie Dijoux, căsătorită Pouvin/Electricité de France (EDF) (Trimitere preliminară — Directiva 93/13/CEE — Domeniu de aplicare — Articolul 2 literele (b) și (c) — Noțiunile de „consumator” și de „profesionist” — Finanțarea achiziționării unei locuințe principale — Credit imobiliar acordat de un angajator salariatului său și soțului acestuia, co-împrumutat solidar)	21
2019/C 187/24	Cauza C-637/17: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa — Portugalia) — Cogeco Communications Inc/Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA („Trimitere preliminară — Articolul 102 TFUE — Principiile echivalenței și efectivității — Directiva 2014/104/UE — Articolul 9 alineatul (1) — Articolul 10 alineatele (2)-(4) — Articolele 21 și 22 — Acțiuni în despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene — Efectele deciziilor naționale — Termene de prescripție — Transpunere — Aplicare în timp)	21
2019/C 187/25	Cauza C-681/17: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 27 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — slewo — schlafen leben wohnen GmbH/Sascha Ledowski (Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Directiva 2011/83/UE — Articolul 6 alineatul (1) litera (k) și articolul 16 litera (e) — Contract încheiat la distanță — Dreptul de retragere — Excepții — Noțiunea de „bunuri sigilate care nu pot fi returnate din motive de protecție a sănătății sau din motive de igienă și care au fost desigilate de consumator” — Saltea a cărei protecție a fost îndepărtată de consumator după livrare)	22

2019/C 187/26	Cauza C-702/17: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato — Italia) — Unareti SpA/Ministero dello Sviluppo Economico și alții (Trimitere preliminară — Piața internă în sectorul gazelor naturale — Concesiuni de servicii publice de distribuție — Încetare anticipată a unor concesiuni la sfârșitul unei perioade de tranziție — Rambursare datorată de noul concesionar fostului concesionar — Principiul securității juridice).....	23
2019/C 187/27	Cauza C-60/18: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tallinna Ringkonnakohus — Estonia) — AS Tallinna Vesi/Keskkonnaamet (Trimitere preliminară — Mediu — Deșeuri — Directiva 2008/98/CE — Reutilizarea și valorificarea deșeurilor — Criterii specifice referitoare la încetarea statutului de deșeu al nămolurilor de epurare după o tratare de valorificare — Lipsa unor criterii definite la nivelul Uniunii Europene sau la nivel național)	24
2019/C 187/28	Cauza C-101/18: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 28 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato — Italia) — Idi Srl/Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo (Trimitere preliminară — Coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii — Directiva 2004/18/CE — Articolul 45 alineatul (2) primul paragraf litera (b) — Situația personală a candidatului sau a ofertantului — Posibilitatea statelor membre de a exclude de la participarea la achiziția publică orice operator care face obiectul unei proceduri de concordat preventiv — Reglementare națională care prevede excluderea persoanelor împotriva cărora este „în curs” o procedură de declarare a unui concordat preventiv, cu excepția cazului în care planul de concordat prevede continuarea activității — Operator care a introdus o cerere de concordat preventiv, rezervându-și posibilitatea de a prezenta un plan care să prevadă continuarea activității)	25
2019/C 187/29	Cauza C-129/18: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court of the United Kingdom — Regatul Unit) — SM/Entry Clearance Officer, UK Visa Section (Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii Europene — Dreptul de liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre al cetățenilor Uniunii și al membrilor familiilor acestora — Directiva 2004/38/CE — Membri de familie ai unui cetățean al Uniunii — Articolul 2 punctul 2 litera (c) — Noțiunea „descendent direct” — Copil aflat sub tutelă legală permanentă în temeiul regimului algerian al kafalah (încredințare legală) — Articolul 3 alineatul (2) litera (a) — Alți membri de familie — Articolul 7 și articolul 24 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Viața de familie — Interesul superior al copilului).....	26
2019/C 187/30	Cauza C-144/18 P: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 28 martie 2019 — River Kwai International Food Industry Co. Ltd/Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană (Recurs — Dumping — Taxă antidumping definitivă la importurile de porumb dulce boabe preparat sau conservat, originar din Thailanda — Reexaminare intermediară efectuată în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009)	27
2019/C 187/31	Cauza C-201/18: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 27 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d’appel de Mons — Belgia) — Mydibel SA/État belge (Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Armonizarea legislațiilor fiscale — Deducerea taxei achitate în amonte — Bun de capital imobiliar — Preluare de leasing (sale and lease back) — Regularizarea deducerilor de TVA — Principiul neutralității TVA ului — Principiul egalității de tratament).....	27
2019/C 187/32	Cauza C-245/18: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 21 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale ordinario di Udine — Italia) — Tecnoservice Int. Srl, în faliment/Poste Italiane SpA (Trimitere preliminară — Servicii de plată în cadrul pieței interne — Directiva 2007/64/CE — Articolul 74 alineatul (2) — Ordin de plată prin virament — Cod unic de identificare eronat furnizat de plătitor — Executarea operațiunii de plată pe baza codului unic de identificare — Răspunderea prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății)	28

2019/C 187/33	Cauza C-275/18: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud — Republica Cehă) — Milan Vinš/Odvolací finanční ředitelství (Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 131 și articolul 146 alineatul (1) litera (a) — Scutire a livrărilor de bunuri expediate sau transportate în afara Uniunii Europene — Condiție pentru scutire prevăzută de dreptul național — Plasarea unor bunuri sub un anumit regim vamal — Dovada plasării sub regimul de export).....	29
2019/C 187/34	Cauza C-312/18 P: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 21 martie 2019 — Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Sociétés traitements chimiques des métaux/Comisia Europeană (Recurs — Înțelegeri — Piața reciclării bateriilor de automobile — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE și de aplicare a unor amenzi — Decizie de rectificare în care se adaugă valorile de achiziție ale destinațelor omise în decizia inițială — Termen de introducere a acțiunii — Momentul de la care începe să curgă termenul — Tardivitate — Inadmisibilitate).....	30
2019/C 187/35	Cauza C-81/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Cluj (România) la data de 1 februarie 2019 — NG, OH/SC Banca Transilvania SA.....	30
2019/C 187/36	Cauza C-83/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Olt (România) la data de 5 februarie 2019 — Asociația „Forumul Judecătorilor Din România”/Inspekția Judiciară	31
2019/C 187/37	Cauza C-127/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Pitești (România) la data de 18 februarie 2019 — Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”/Consiliul Superior al Magistraturii	32
2019/C 187/38	Cauza C-138/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 20 februarie 2019 — DY.....	33
2019/C 187/39	Cauza C-139/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 20 februarie 2019 — DY.....	34
2019/C 187/40	Cauza C-140/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 20 februarie 2019 — EX.....	36
2019/C 187/41	Cauza C-141/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 20 februarie 2019 — EX.....	37
2019/C 187/42	Cauza C-184/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 26 februarie 2019 — Hecta Viticol SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați	38
2019/C 187/43	Cauza C-187/19 P: Recurs introdus la 22 februarie 2019 de Serviciul European de Acțiune Externă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 13 decembrie 2018 în cauza T-537/17, De Loecker/SEAE	39
2019/C 187/44	Cauza C-195/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 28 februarie 2019 — PJ/QK.....	40

2019/C 187/45	Cauza C-211/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 6 martie 2019 — UO/Készenléti Rendőrség	41
2019/C 187/46	Cauza C-223/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgericht Wiener Neustadt (Austria) la 13 martie 2019 — YS/EVN AG	42
2019/C 187/47	Cauza C-225/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Țările de Jos) la 14 martie 2019 — R.N.N.S./Minister van Buitenlandse Zaken	43
2019/C 187/48	Cauza C-226/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Țările de Jos) la 14 martie 2019 — K.A./Minister van Buitenlandse Zaken	44
2019/C 187/49	Cauza C-229/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Gerechtshof te Amsterdam (Țările de Jos) la 14 martie 2019 — Dexia Nederland BV/XXX	46
2019/C 187/50	Cauza C-237/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 19 martie 2019 — Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft./Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala	46
2019/C 187/51	Cauza C-241/19 P: Recurs introdus la 18 martie 2019 de George Haswani împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 16 ianuarie 2019 în cauza T-477/17, Haswani/Consiliul	47
2019/C 187/52	Cauza C-258/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 27 martie 2019 — EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	48
2019/C 187/53	Cauza C-260/19 P: Recurs introdus la 26 martie 2019 de Bena Properties Co. SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 16 ianuarie 2019 în cauza T-412/16, Bena Properties/Consiliul	49
2019/C 187/54	Cauza C-261/19 P: Recurs introdus la 26 martie 2019 de Cham Holding Co. SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 16 ianuarie 2019 în cauza T-413/16, Cham/Consiliul	50
2019/C 187/55	Cauza C-262/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Polymeles Protodikeio Athinon (Grecia) la 28 martie 2019 — RM, SN/Agrotiki Trapeza tis Ellados AE	51
2019/C 187/56	Cauza C-272/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichts Wiesbaden (Germania) la 1 aprilie 2019 — VQ/Land Hessen	52
2019/C 187/57	Cauza C-277/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Općinski sud u Zadru (Croatia) la 2 aprilie 2019 — R. D., A. D./Rafffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen	53
2019/C 187/58	Cauza C-281/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal administratif de Paris (Franța) la 3 aprilie 2019 — XS/Recteur de l'académie de Paris	55
2019/C 187/59	Cauza C-316/19: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2019 — Comisia Europeană/Republica Slovenia	55

Tribunalul

2019/C 187/60	Cauza T-388/11: Hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019 — Deutsche Post/Comisia („Ajutoare de stat — Sectorul poștal — Finanțarea costurilor suplimentare salariale și de asigurări sociale privind o parte a personalului Deutsche Post prin intermediul unor subvenții și venituri rezultate din remunerarea serviciilor cu prețuri reglementate — Decizie de a extinde procedura oficială de investigare — Decizie de constatare a existenței unor ajutoare noi la încheierea fazei de examinare preliminară — Acțiune în anulare — Act atacabil — Interesul de a exercita acțiunea — Admisibilitate — Consecințe ale anulării deciziei finale — Obligația de motivare”)	57
2019/C 187/61	Cauza T-182/15: Hotărârea Tribunalului din 9 aprilie 2019 — Sopra Steria Group/Parlamentul European („Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Prestarea de servicii informatice pentru Parlament, precum și pentru alte instituții și organe ale Uniunii — Excludere din cadrul procedurilor de achiziții publice — Potențial conflict de interese — Omisiunea de a furniza informațiile solicitate de autoritatea contractantă — Articolul 107 alineatul (1) litera (b) din regulamentul financiar — Transparență — Proporționalitate — Egalitate de tratament — Articolul 102 alineatul (1) din regulamentul financiar”)	58
2019/C 187/62	Cauza T-259/15: Hotărârea Tribunalului din 9 aprilie 2019 — Close și Cegelec/Parlamentul („Contracte de achiziții publice de lucrări — Procedură de cerere de ofertă — Construirea unei centrale electrice — Extindere și modernizare a clădirii Konrad Adenauer la Luxemburg — Respingerea ofertei unui ofertant — Atribuirea contractului altui ofertant — Criterii de selecție — Capacitatea financiară și economică — Capacitatea tehnică și profesională — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere”)	58
2019/C 187/63	Cauza T-492/15: Hotărârea Tribunalului din 12 aprilie 2019 — Deutsche Lufthansa/Comisia („Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Măsuri puse în aplicare de Germania în favoarea aeroportului Frankfurt-Hahn și a companiilor aeriene care utilizează acest aeroport — Decizie care califică măsurile în favoarea aeroportului Frankfurt-Hahn drept ajutoare de stat compatibile cu piața internă și prin care se constată inexistența unui ajutor de stat în favoarea companiilor aeriene care utilizează acest aeroport — Lipsa afectării individuale — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”)	59
2019/C 187/64	Cauza T-300/16: Hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019 — Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia („Subvenții — Importuri de tuburi și țevi din fontă ductilă originare din India — Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/387 — Impunerea unei taxe compensatorii definitive — Sistem indian de instituire a unei taxe la export pentru minereul de fier și a unei duble taxări a transportului feroviar de marfă dezavantajoase pentru transportul de minereu de fier pentru export — Articolul 3 punctul 1 litera (a) punctul (iv) din Regulamentul (CE) nr. 597/2009 [înlocuit de Regulamentul (UE) 2016/1037] — Contribuție financiară — Furnizare de bunuri — Acțiune constând în «însărcinarea» unui organism privat să execute o funcție care reprezintă o contribuție financiară — Articolul 4 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 597/2009 — Caracterul specific al unei subvenții — Articolul 6 litera (d) din Regulamentul nr. 597/2009 — Calcularea avantajului — Prejudiciu cauzat industriei din Uniune — Calcularea subcotării prețului și a marjei prejudiciului — Legătură de cauzalitate — Acces la datele confidențiale ale anchetei antisubvenție — Dreptul la apărare”)	60
2019/C 187/65	Cauza T-301/16: Hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019 — Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia („Dumping — Importuri de tuburi și țevi din fontă ductilă originare din India — Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/388 — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 [înlocuit de Regulamentul (UE) 2016/1036] — Marjă de dumping — Stabilirea prețului de export — Asociere între exportator și importator — Preț de export fiabil — Construirea prețului de export — Marjă rezonabilă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte cheltuieli generale — Marjă rezonabilă pentru profit — Prejudiciu cauzat industriei din Uniune — Calcularea subcotării prețului și a marjei prejudiciului — Legătură de cauzalitate — Acces la datele confidențiale ale anchetei antidumping — Dreptul la apărare”)	61
2019/C 187/66	Cauza T-643/16: Hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019 — Gamaa Islamya Egipt/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive specifice adoptate împotriva unor persoane, a unor grupuri și a unor entități în vederea combaterii terorismului — Înghețarea fondurilor — Posibilitatea unei autorități a unui stat terț de a fi calificată drept autoritate competentă în sensul Poziției comune 2001/931/PESC — Baza factuală a deciziei de înghețare a fondurilor — Obligația de motivare — Autenticarea actelor Consiliului”)	62

2019/C 187/67	Cauzele conexe în cauzele T-910/16 și T-911/16: Hotărârea Tribunalului din 4 aprilie 2019 — Hesse și Wedl & Hofmann/EUIPO (TESTA ROSSA) (Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca Uniunii Europene figurativă TESTA ROSSA — Declarație parțială de decădere — Articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Dovada utilizării — Utilizare externă a mărcii contestate — Egalitate de tratament)	64
2019/C 187/68	Cauza T-5/17: Hotărârea Tribunalului din 4 aprilie 2019 — Sharif/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Siriei — Înghetarea fondurilor — Dreptul la apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Eroare vădită de apreciere — Drept de proprietate — Proportionalitate — Atingere adusă reputației”)	64
2019/C 187/69	Cauza T-51/17: Hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019 — Polonia/Comisia („FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Sectorul fructelor și legumelor — Ajutoare pentru grupuri de producători — Cheltuieli efectuate de Polonia — Deficiențe în controalelor-cheie — Verificare a planurile de recunoaștere și a criteriilor de recunoaștere — Controale privind cererile de ajutor — Coerență economică — Caracter rezonabil al cheltuielilor — Deficiențe sistemice — Risc pentru FEGA — Corecții forfetare de 25 %”)	65
2019/C 187/70	Cauza T-108/17: Hotărârea Tribunalului din 4 aprilie 2019 — ClientEarth/Comisia („REACH — Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 — Ftalat de bis (2-etilhexil) (DEHP) — Respingere ca nefondată a unei cereri de reexaminare internă a deciziei de autorizare a introducerii pe piață — Eroare de drept — Eroare vădită de apreciere — Articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006”)	66
2019/C 187/71	Cauza T-223/17: Hotărârea Tribunalului din 11 aprilie 2019 — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (ADAPTA POWDER COATINGS) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă ADAPTA POWDER COATINGS — Declararea nulității de către camera de recurs — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul 2017/1001] — Încălcarea dreptului de a fi ascultat — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 94 din Regulamentul 2017/1001) — Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”)	67
2019/C 187/72	Cauza T-224/17: Hotărârea Tribunalului din 11 aprilie 2019 — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă Bio proof ADAPTA — Declararea nulității parțiale de către camera de recurs — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul 2017/1001] — Încălcarea dreptului de a fi ascultat — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 94 din Regulamentul 2017/1001) — Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”)	68
2019/C 187/73	Cauza T-225/17: Hotărârea Tribunalului din 11 aprilie 2019 — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă Bio proof ADAPTA — Declararea nulității parțiale de către camera de recurs — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul 2017/1001] — Încălcarea dreptului de a fi ascultat — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 94 din Regulamentul 2017/1001) — Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”)	69

2019/C 187/74	Cauza T-229/17: Hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019 — Germania/Comisia („Apropierea legislațiilor — Regulamentul (UE) nr. 305/2011 — Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 — Produse de construcție — Standardele armonizate EN 14342:2013 și EN 14904:2006 — Obligația de motivare”)	70
2019/C 187/75	Cauza T-319/17: Hotărârea Tribunalului din 9 aprilie 2019 — Aldridge și alții/Comisia („Funcție publică — Agenți temporari — OLAF — Contract cu durată nedeterminată — Decizia directorului OLAF de instituire a unei reclasificări în gradul superior cu ocurență unică — Cerere de lansare a unui exercițiu de reclasificare anuală — Măsură cu caracter general — Termen de introducere a căii de atac — Momentul de la care începe să curgă termenul — Publicare pe internet — Inadmisibilitate”)	71
2019/C 187/76	Cauza T-371/17: Hotărârea Tribunalului din 9 aprilie 2019 — Qualcomm și Qualcomm Europe/Comisia („Concurență — Piața chipseturilor de bandă de bază utilizate în dispozitive electronice destinate publicului larg — Procedură administrativă — Articolul 18 alineatul (3) și articolul 24 alineatul (1) litera (d) din regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Decizie de solicitare de informații — Obligația de motivare — Caracterul necesar al informațiilor solicitate — Proportionalitate — Sarcina probei — Principiul interzicerii autoincriminării — Principiul bune administrări”)	72
2019/C 187/77	Cauza T-655/17: Hotărârea Tribunalului din 11 aprilie 2019 — Inditex/EUIPO — Ansell (ZARA TANZANIA ADVENTURES) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative ZARA TANZANIA ADVENTURES — Mărcile Uniunii Europene verbale anterioare ZARA — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Profit necuvenit obținut din caracterul distinctiv sau din renumele mărcilor anterioare — Atingere adusă caracterului distinctiv sau renumelui mărcii anterioare”)	73
2019/C 187/78	Cauza T-765/17: Hotărârea Tribunalului din 11 aprilie 2019 — Kiku/OCSP — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova) („Soiuri de plante — Procedură de declarare a nulității — Soiul de mere Pinova — Respingerea cererii de declarare a nulității — Noutatea soiului — Articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 — Sarcina probei — Articolul 76 din Regulamentul nr. 2100/94 — Instrumentarea din oficiu a cauzei de către OCSP”)	74
2019/C 187/79	Cauza T-277/18: Hotărârea Tribunalului din 9 aprilie 2019 — Zitro IP/EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT) („Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative PICK & WIN MULTISLOT — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)	74
2019/C 187/80	Cauza T-303/18 RENV: Hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019 — AV/Comisia („Funcție publică — Agenți temporari — Angajare — Articolul 13 din RAA — Examen medical prealabil angajării — Declarații incomplete cu ocazia examenului medical — Nedeclarare a unei boli de către persoana interesată — Descoperire ulterioară de către AHCC — Articolul 32 din RAA — Aplicare retroactivă a unei rezerve medicale cu o durată de 5 ani — Sesizarea comisiei de invaliditate — Termen rezonabil — Responsabilitate — Prejudiciu moral”)	75
2019/C 187/81	Cauza T-323/18: Hotărârea Tribunalului din 11 aprilie 2019 — Fomanu/EUIPO — Fujifilm Imaging Germany (Reprezentarea unui fluture) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marcă a Uniunii Europene figurativă reprezentând un fluture — Utilizare serioasă a mărcii — Decădere parțială — Articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 — Articolul 58 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001”)	76
2019/C 187/82	Cauza T-403/18: Hotărârea Tribunalului din 11 aprilie 2019 — Pharmadom/EUIPO — Objectif Pharma (WS wellpharma shop) („Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative WS wellpharma shop — Marca națională verbală anterioară WELL AND WELL — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)	77

2019/C 187/83	Cauza T-468/18: Hotărârea Tribunalului din 3 aprilie 2019 — NSC Holding/EUIPO — Ibercondor (CONDOR SERVICE, NSC) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative CONDOR SERVICE, NSC — Marca Uniunii Europene verbală IBERCONDOR — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Public pertinent — Similitudinea serviciilor — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)	77
2019/C 187/84	Cauza T-477/18: Hotărârea Tribunalului din 11 aprilie 2019 — Užstato sistemos administratorius/EUIPO — DPG Deutsche Pfandsystem (Reprezentarea unei sticle cu o săgeată) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene reprezentând o sticlă cu o săgeată — Marcă figurativă anterioară a Uniunii Europene reprezentând o doză, o sticlă și o săgeată — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)	78
2019/C 187/85	Cauza T-555/18: Hotărârea Tribunalului din 3 aprilie 2019 — Medrobotics/EUIPO (See More. Reach More. Treat More.) („Marca Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale See More. Reach More. Treat More. — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)	79
2019/C 187/86	Cauza T-701/18: Acțiune introdusă la 8 aprilie 2019 — SJ/Comisia	80
2019/C 187/87	Cauza T-177/19: Acțiune introdusă la 21 martie 2019 — Exxonmobil Petroleum & Chemical/ECHA	80
2019/C 187/88	Cauza T-186/19: Acțiune introdusă la 29 martie 2019 — Zubedi/Consiliul	82
2019/C 187/89	Cauza T-189/19: Acțiune introdusă la 3 aprilie 2019 — Haikal/Consiliul	82
2019/C 187/90	Cauza T-211/19: Acțiune introdusă la 5 aprilie 2019 — Le Pen/Parlamentul European	84
2019/C 187/91	Cauza T-213/19: Acțiune introdusă la 8 aprilie 2019 — AW/Parlamentul European	85
2019/C 187/92	Cauza T-239/19: Acțiune introdusă la 9 aprilie 2019 — Vinos de Arganza/EUIPO — Nordbrand Nordhausen (ENCANTO)	85
2019/C 187/93	Cauza T-241/19: Acțiune introdusă la 10 aprilie 2019 — Spania/Comisia	86
2019/C 187/94	Cauza T-249/19: Acțiune introdusă la 12 aprilie 2019 — Karpeta-Kovalyova/Comisia	87
2019/C 187/95	Cauza T-250/19: Acțiune introdusă la 15 aprilie 2019 — Tradición CZ, SL/EUIPO — Rivero Argudo (TRADICIÓN CZ, S.L.)	88
2019/C 187/96	Cauza T-255/19: Acțiune introdusă la 18 aprilie 2019 — Baustoffwerke Gebhart & Söhne/EUIPO (BIOTON)	89

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

(2019/C 187/01)

Ultima publicație

JO C 182, 27.5.2019

Publicații anterioare

JO C 172, 20.5.2019

JO C 164, 13.5.2019

JO C 155, 6.5.2019

JO C 148, 29.4.2019

JO C 139, 15.4.2019

JO C 131, 8.4.2019

Aceste texte sunt disponibile pe

EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICTIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 martie 2019 — Regatul Spaniei/Parlamentul European

(Cauza C-377/16) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Regim lingvistic — Procedură de selecție de agenți contractuali — Cerere de exprimare a interesului — Șoferi — Grupa de funcții I — Cunoștințe lingvistice — Limitarea alegerii limbii 2 a procedurii de selecție la limbile engleză, franceză și germană — Limbă de comunicare — Regulamentul nr. 1 — Statutul funcționarilor — Regimul aplicabil celorlalți agenți — Discriminare pe motiv de limbă — Justificare — Interesul serviciului”)

(2019/C 187/02)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentanți: M. J. García-Valdecasas Dorrego și M. A. Sampol Pucurull, agenți)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: D. Nessaf, C. Burgos și M. Rantala, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează cererea de exprimare a interesului Agenți contractuali — Grupa de funcții I — Șoferi (B/F), EP/CAST/S/16/2016.
- 2) Anulează baza de date stabilită în temeiul cererii de exprimare a interesului Agenți contractuali — Grupa de funcții I — Șoferi (B/F), EP/CAST/S/16/2016.
- 3) Parlamentul European suportă cheltuielile de judecată.

⁽¹⁾ JO C 314, 29.8.2016.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 martie 2019 — Republica Federală Germania/Comisia Europeană**(Cauza C-405/16 P) ⁽¹⁾**

(Recurs — Ajutoare de stat — Ajutoare acordate prin anumite dispoziții ale Legii germane privind sursele de energie regenerabile, modificată (EEG din 2012) — Ajutor în favoarea producătorilor de energie electrică EEG și contribuție EEG redusă pentru utilizatorii mari consumatori de energie — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate în parte incompatibile cu piața internă — Noțiunea „ajutor de stat” — Avantaj — Resurse de stat — Control public al resurselor — Măsură asimilabilă unei taxe pe consumul de energie electrică)

(2019/C 187/03)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și R. Kanitz, agenți, asistați de T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Herrmann și T. Maxian Rusche, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 10 mai 2016, Germania/Comisia (T-47/15, EU:T:2016:281).
- 2) Anulează Decizia (UE) 2015/1585 a Comisiei din 25 noiembrie 2014 privind schema de ajutoare de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) [pusă în aplicare de Germania în sprijinul energiei electrice din surse regenerabile și al utilizatorilor mari consumatori de energie].
- 3) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată aferente atât procedurii de recurs, cât și procedurii în primă instanță.

⁽¹⁾ JO C 326, 5.9.2016

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 martie 2019 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania**(Cauza C-620/16) ⁽¹⁾**

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 258 TFUE — Decizia 2014/699/UE — Principiul cooperării loiale — Articolul 4 alineatul (3) TUE — Admisibilitate — Efectele comportamentului reproșat la data expirării termenului stabilit în avizul motivat — Efecte continue asupra unității și a coerenței acțiunii internaționale a Uniunii Europene — Suficiență a măsurilor luate de statul membru în cauză pentru a se conforma avizului motivat — vot al Republicii Federale Germania împotriva poziției Uniunii definite în Decizia 2014/699/UE în cadrul celei de a 25-a sesiuni a Comitetului de revizuire al Organizației Interguvernamentale pentru Transporturile Internaționale Feroviare (OTIF) și opoziție exprimată de statul membru respectiv împotriva acestei poziții și împotriva modalităților de exercitare a drepturilor de vot, astfel cum sunt definite în decizia menționată)

(2019/C 187/04)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: W. Mölls, L. Havas, J. Hottiaux și J. Norris-Usher, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze et J. Möller, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: R. Liudvinaviciute-Cordeiro și J.-P. Hix, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin faptul că, în cadrul celei de a 25-a sesiuni a Comitetului de revizuire al Organizației Interguvernamentale pentru Transporturile Internaționale Feroviare (OTIF), a votat împotriva poziției definite în Decizia 2014/699/UE a Consiliului din 24 iunie 2014 de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul celei de a 25-a sesiuni a Comitetului de revizuire al OTIF în legătură cu anumite amendamente la Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF) și la apendicele acesteia și prin faptul că și-a declarat în mod public opoziția atât față de poziția menționată, cât și față de modalitățile de exercitare a drepturilor de vot prevăzute în aceasta, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei decizii și al articolului 4 alineatul (3) TUE.
- 2) Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 22, 22.1.2018.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 martie 2019 — Comisia Europeană/Republica Italiană, Republica Lituania

(Cauza C-621/16 P) (¹)

(Recurs — Regim lingvistic — Concursuri generale pentru recrutarea de administratori — Anunț de concurs — Administratori (AD 5) — Administratori (AD 6) în domeniul protecției datelor — Cunoștințe lingvistice — Limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursurilor la limbile engleză, franceză și germană — Limba de comunicare cu Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO) — Regulamentul nr. 1 — Statutul funcționarilor — Discriminare bazată pe limbă — Justificare — Interesul serviciului — Control jurisdicțional)

(2019/C 187/05)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Pignataro-Nolin și G. Gattinara, agenți)

Celelalte părți din procedură: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistată de P. Gentili, avvocato dello Stato), Republica Lituania

Intervenient în susținerea reclamantei în primă instanță: Regatul Spaniei (reprezentant: M. J. García-Valdecasas Dorrego, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Republica Italiană.
- 3) Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 46, 13.2.2017.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 martie 2019 — Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o./Comisia Europeană

(Cauza C-680/16 P) (¹)

(Recurs — Medicamente de uz uman — Directiva 2001/83/CE — Articolul 30 alineatul (1) — Comitetul pentru medicamente de uz uman — Sesizare a comitetului supusă condiției ca o decizie națională nu să nu fi fost adoptată în prealabil — Substanța activă estradiol — Decizie a Comisiei Europene de obligare a statelor membre să retragă și să modifice autorizațiile naționale de introducere pe piață a medicamentelor pentru uz topic cu un conținut de 0,01 % în greutate de estradiol)

(2019/C 187/06)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurenți: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o. (reprezențanți: P. Klappich și C. Schmidt, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezențanți: B.-R. Killmann, A. Sipos și M. Šimerdová, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 20 octombrie 2016, August Wolff și Remedia/Comisia (T 672/14, nepublicată, EU:T:2016:623).
- 2) Anulează Decizia de punere în aplicare C(2014) 6030 final a Comisiei din 19 august 2014 care privește autorizațiile de introducere pe piață a medicamentelor topice de uz uman cu concentrație ridicată de estradiol, în cadrul articolului 31 din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului, în măsura în care decizia menționată obligă statele membre să respecte obligațiile pe care le prevede în privința medicamentelor de uz topic cu un conținut de 0,01 % în greutate de estradiol, menționate și nementionate în anexa I la aceasta, cu excepția restricției în temeiul căreia medicamentele de uz topic cu un conținut de 0,01 % în greutate de estradiol, menționate în aceeași anexă, pot fi încă aplicate doar intravaginal.

- 3) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată aferente atât procedurii în primă instanță, cât și procedurii de recurs, cu excepția celor privind procedura măsurilor provizorii, care sunt suportate de Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel și de Remedia d.o.o.

(¹) JO C 78, 13.3.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia no 1 de Barcelona — Spania) — Abanca Corporación Bancaria SA/Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17)

(Cauzele conexate C-70/17 și C-179/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Directiva 93/13/CEE — Articolele 6 și 7 — Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii — Clauză privind scadența anticipată a unui contract de împrumut ipotecar — Declararea caracterului în parte abuziv al clauzei — Competența instanței naționale în prezența unei clauze calificate drept „abuzivă” — Înlocuirea clauzei abuzive cu o dispoziție de drept național)

(2019/C 187/07)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia n° 1 de Barcelona

Părțile din procedura principală

Recurente: Abanca Corporación Bancaria SA (C-70/17), Bankia SA (C-179/17)

Intimate: Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17)

Dispozitivul

Articolele 6 și 7 din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretate în sensul că, pe de o parte, se opun ca o clauză privind scadența anticipată a unui contract de împrumut ipotecar declarată abuzivă să fie menținută în parte, prin eliminarea elementelor care o fac abuzivă, atunci când o astfel de eliminare ar echivala cu modificarea conținutului acestei clauze afectându-i substanța, și că, pe de altă parte, aceleași articole nu se opun ca instanța națională să remedieze nulitatea unei asemenea clauze abuzive înlocuind-o cu noul text al dispoziției legislative care a inspirat această clauză, aplicabilă în cazul unui acord între părțile la contract, dacă contractul de împrumut ipotecar în cauză nu poate continua să existe în cazul eliminării clauzei abuzive menționate, iar anularea contractului în ansamblul său l-ar expune pe consumator unor consecințe deosebit de prejudiciabile.

(¹) JO C 121, 18.4.2017
JO C 231, 17.7.2017.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 martie 2019 — Comisia Europeană/Republica Polonă(Cauza C-127/17) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Transport — Directiva 96/53/CE — Trafic internațional — Vehicule care respectă valorile limită privind greutatea și dimensiunile specificate în această directivă — Utilizare a unor astfel de vehicule, înregistrate sau puse în circulație într-un stat membru, pe teritoriul unui alt stat membru — Sistem de autorizare specială — Articolele 3 și 7 — Actul de aderare din 2003 — Dispoziții tranzitorii — Anexa XII punctul 8 alineatul 3)

(2019/C 187/08)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: J. Hottiaux și W. Mölls, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă (reprezentați: B. Majczyna, M. Kamejsza-Kozłowska, J. Sawicka, agenți, asistați de J. Waszkiewicz, expert)

Dispozitivul

- 1) Prin faptul că impune întreprinderilor de transport obligația de a deține autorizații speciale pentru a putea circula pe anumite drumuri publice, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor combinate ale articolelor 3 și 7 din Directiva 96/53/CE a Consiliului din 25 iulie 1996 de stabilire, pentru anumite vehicule rutiere care circulă în interiorul Comunității, a dimensiunilor maxime autorizate în traficul național și internațional și a greutății maxime autorizate în traficul internațional, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2015/719 a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2015, coroborate cu punctele 3.1 și 3.4 din anexa I la Directiva 96/53 menționată.
- 2) Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 151, 15.5.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 19 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Germania) — Abubacarr Jawo/Bundesrepublik Deutschland(C-163/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Sistemul Dublin — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 — Transferul solicitantului de azil către statul membru responsabil de examinarea cererii de protecție internațională — Noțiunea „sustragere de la procedură” — Modalități de prelungire a termenului de transfer — Articolul 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Risc serios de tratament inuman sau degradant la finalul procedurii de azil — Condiții de viață ale beneficiarului protecției internaționale în statul membru menționat)

(2019/C 187/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Părțile din procedura principală

Apelant: Abubacarr Jawo

Intimată: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

- 1) Articolul 29 alineatul (2) a doua teză din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid trebuie interpretat în sensul că un solicitant „se sustrage procedurii”, în sensul acestei dispoziții, atunci când se sustrage în mod deliberat autorităților naționale competente pentru efectuarea transferului său, pentru a împiedica respectivul transfer. Se poate prezuma că acesta este cazul atunci când respectivul transfer nu poate fi efectuat din cauza faptului că acest solicitant a părăsit locul de reședință care i-a fost alocat fără să fi informat autoritățile naționale competente cu privire la absența sa, cu condiția să fi fost informat despre obligațiile sale în această privință, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere. Solicitantul menționat își păstrează posibilitatea de a demonstra că faptul că nu a informat aceste autorități cu privire la absența sa este justificat de motive valabile, iar nu de intenția de a se sustrage acestor autorități.

Articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie interpretat în sensul că, în cadrul unei proceduri împotriva unei decizii de transfer, persoana în cauză se poate prevala de articolul 29 alineatul (2) din acest regulament, susținând că, întrucât nu s-a sustras procedurii, termenul de transfer de șase luni a expirat.

- 2) Articolul 29 alineatul (2) a doua teză din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie interpretat în sensul că, pentru a prelungi termenul de transfer la maximum optsprezece luni, este suficient ca statul membru solicitant să informeze, înainte de expirarea termenului de transfer de șase luni, statul membru responsabil cu privire la faptul că persoana în cauză s-a sustras procedurii și să indice, în același timp, noul termen de transfer.
- 3) Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că intră în domeniul de aplicare al acestuia chestiunea dacă articolul 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se opune ca un solicitant de protecție internațională să fie transferat, în aplicarea articolului 29 din Regulamentul nr. 604/2013, către statul membru care, conform acestui regulament, este responsabil în mod normal de examinarea cererii sale de protecție internațională atunci când, în cazul acordării unei astfel de protecții în acest stat membru, solicitantul menționat ar fi expus unui risc serios de a fi supus unui tratament inuman sau degradant, în sensul acestui articol 4, din cauza condițiilor de viață previzibile cu care s-ar confrunta în calitate de beneficiar al unei protecții internaționale în statul membru menționat.

Articolul 4 din Carta drepturilor fundamentale trebuie interpretat în sensul că nu se opune unui astfel de transfer al solicitantului de protecție internațională, cu excepția cazului în care instanța sesizată cu o cale de atac împotriva deciziei de transfer constată, pe baza unor elemente obiective, fiabile, precise și actualizate în mod corespunzător și în raport cu standardul de protecție a drepturilor fundamentale garantat de dreptul Uniunii, realitatea acestui risc pentru solicitantul respectiv, din cauza faptului că, în caz de transfer, acesta s-ar afla, independent de voința sa și de alegerile personale, într-o situație de lipsuri materiale extreme.

(¹) JO C 318, 25.9.2017.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 martie 2019 — Canadian Solar Emea GmbH și alții/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

(Cauza C-236/17 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Dumping — Importuri de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din China — Taxă antidumping definitivă — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 3 alineatul (7) — Articolul 9 alineatul (4) — Domeniul de aplicare în timp al Regulamentului (UE) nr. 1168/2012)

(2019/C 187/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power Group Co. Ltd, fostă Csi Solar Power (China) Inc. (reprezentanți: J. Bourgeois și A. Willems, avocate, S. De Knop, M. Meulenbelt și B. Natens, avocatul)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: H. Marcos Fraile, agent, asistat de N. Tuominen, avocată), Comisia Europeană (reprezentanți: N. Kuplewatzky, J.-F. Brakeland și T. Maxian Rusche, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursurile.
- 2) Obligă Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd și Csi Solar Power Group Co. Ltd la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului principal.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată aferente recursului principal.
- 4) Comisia Europeană suportă cheltuielile de judecată aferente recursului incident.
- 5) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată aferente recursului incident.

⁽¹⁾ JO C 239, 24.7.2017.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 martie 2019 — Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc./Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

(Cauza C-237/17 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Subvenții — Importuri de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din China — Taxă compensatorie definitivă — Regulamentul (CE) nr. 597/2009)

(2019/C 187/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power Group Co. Ltd, fostă Csi Solar Power (China) Inc. (reprezentanți: J. Bourgeois, A. Willems, avocate, S. De Knop și M. Meulenbelt, avocatul)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: H. Marcos Fraile, agent, asistat de N. Tuominen, avocată), Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche, J.-F. Brakeland și N. Kuplewatzky, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursurile.
- 2) Obligă Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd și Csi Solar Power Group Co. Ltd la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului principal.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată aferente recursului principal.
- 4) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului incident.
- 5) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată aferente recursului incident.

(¹) JO C 239, 24.7.2017.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 martie 2019 (cereri de decizie preliminară formulate de Oberlandesgericht Düsseldorf — Germania) — Rhein-Sieg-Kreis (C-266/17), Rhenus Veniro GmbH & Co. KG (C-267/17)/Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH (C-266/17), Kreis Heinsberg (C-267/17)

(Cauzele conexate C-266/17 și C-267/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Transporturi — Servicii publice de transport feroviar și rutier de călători — Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 — Articolul 5 alineatele (1) și (2) — Atribuire directă — Contracte de servicii de transport public de călători cu autobuzul și cu tramvaiul — Condiții — Directiva 2004/17/CE — Directiva 2004/18/CE)

(2019/C 187/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

(Cauza C-266/17)

Apelant: Rhein-Sieg-Kreis

Intimate: Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH

cu participarea: Regionalverkehr Köln GmbH (C-266/17),

(Cauza C-267/17)

Apelantă: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Intimat: Kreis Heinsberg

cu participarea: WestVerkehr GmbH (C-267/17)

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători nu se aplică atribuirii directe de contracte care au ca obiect servicii publice de transport cu autobuzul care nu iau forma contractelor de concesiune de servicii în sensul Directivei 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și al Directivei 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii.

⁽¹⁾ JO C 283, 28.8.2017.

JO C 269, 14.8.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 19 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahimși alții (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17)/Bundesrepublik Deutschland, Bundesrepublik Deutschland/Taus Magamadov (C-438/17)

(Cauza C-297/17, C-318/17, C-319/17 și C-438/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Proceduri comune de acordare și retragere a protecției internaționale — Directiva 2013/32/UE — Articolul 33 alineatul (2) litera (a) — Respingerea unei cereri de azil de către autoritățile unui stat membru ca inadmisibilă pentru motivul acordării prealabile a protecției subsidiare într-un alt stat membru — Articolul 52 — Domeniul de aplicare ratione temporis al acestei directive — Articolele 4 și 18 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Deficiențe sistemice ale procedurii de azil din acest alt stat membru — Respingere sistematică a cererilor de azil — Risc real și dovedit de a face obiectul unui tratament inuman sau degradant — Condiții de viață ale beneficiarilor protecției subsidiare în acest din urmă stat)

(2019/C 187/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Recurenți: Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, Ahmad Ibrahim (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17), Bundesrepublik Deutschland (C-438/17)

Intimate: Bundesrepublik Deutschland (C-297/17, C-318/17, C-319/17), Taus Magamadov (C-438/17)

Dispozitivul

- 1) Articolul 52 primul paragraf din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale trebuie interpretat în sensul că permite unui stat membru să prevadă o aplicare imediată a dispoziției naționale care transpune alineatul (2) litera (a) al articolului 33 din această directivă, în cazul cererilor de azil care nu au fost încă definitiv soluționate, depuse înainte de data de 20 iulie 2015 și înainte de intrarea în vigoare a acestei dispoziții naționale. În schimb, acest articol 52 primul paragraf, interpretat în lumina mai ales a articolului 33 menționat, se opune unei astfel de aplicări imediate într-o situație în care atât cererea de azil, cât și cererea de reprimire au fost formulate înainte de intrarea în vigoare a Directivei 2013/32 și, conform articolului 49 din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid, ele intră încă pe deplin în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe.
- 2) Într-o situație precum cea în discuție în cauzele C-297/17, C-318/17 și C-319/17, articolul 33 din Directiva 2013/32 trebuie interpretat în sensul că permite statelor membre să respingă o cerere de azil ca inadmisibilă în temeiul alineatului (2) litera (a) al acestui articol 33, fără ca acestea din urmă să trebuiască sau să poată recurge în mod prioritar la procedurile de preluare sau de reprimire prevăzute de Regulamentul nr. 604/2013.
- 3) Articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32 trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca un stat membru să exercite posibilitatea oferită de această dispoziție de a respinge o cerere de acordare a statutului de refugiat ca inadmisibilă pentru motivul că un alt stat membru a acordat deja solicitantului o protecție subsidiară, atunci când condițiile de viață previzibile pe care le-ar avea solicitantul menționat în calitate de beneficiar al unei protecții subsidiare în acest alt stat membru nu l-ar expune unui risc serios de a suferi un tratament inuman sau degradant în sensul articolului 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Împrejurarea că beneficiarii unei astfel de protecții subsidiare nu primesc, în respectivul stat membru, nicio alocație de subzistență sau sunt destinatari ai unei astfel de alocații într-o limită net inferioară față de în alte state membre, fără a fi totuși tratați diferit față de resortisanții aceluși stat membru, nu poate conduce la constatarea că acest solicitant ar fi expus în statul menționat unui astfel de risc decât dacă ea are drept consecință că acesta s-ar afla, din cauza vulnerabilității sale speciale, independent de voința sa și de alegerile personale, într-o situație de lipsuri materiale extreme.

Articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32 trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca un stat membru să exercite aceeași posibilitate atunci când procedura de azil în celălalt stat membru care a acordat protecție subsidiară solicitantului conduce la refuzul sistematic, fără o examinare reală, de a acorda statutul de refugiat solicitanților de protecție internațională care îndeplinesc condițiile prevăzute în capitolele II și III din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate.

(¹) JO C 309, 18.9.2017

JO C 347, 16.10.2017

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 martie 2019 (cereri de decizie preliminară formulate de Consiglio di Stato — Italia) — Mobit Soc.cons.arl/Regione Toscana (C-350/17), Autolinee Toscane SpA/Mobit Soc.cons.arl (C-351/17)

(Cauzele conexate C-350/17 și C-351/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 — Servicii publice de transport feroviar și rutier de călători — Articolul 5 — Atribuirea contractelor de servicii publice — Articolul 5 alineatul (2) — Atribuire directă — Noțiunea „operator intern” — Autoritate care efectuează un control similar — Articolul 8 alineatul (2) — Regim tranzitoriu — Termen de expirare a atribuirii directe)

(2019/C 187/14)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

(Cauza C-350/17)

Apelantă: Mobit Soc. cons. arl

Intimată: Regione Toscana

cu participarea: Autolinee Toscane SpA, Régie Autonome des Transports Parisiens (RATP) (C-350/17)

(Cauza C-351/17)

Apelantă: Autolinee Toscane SpA

Intimată: Mobit Soc. cons. arl

cu participarea: Regione Toscana, Régie Autonome des Transports Parisiens (RATP) (C-351/17)

Dispozitivul

Articolul 5 și articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului trebuie interpretate în sensul că articolul 5 din acest regulament nu este aplicabil unei proceduri de atribuire care s-a derulat înainte de 3 decembrie 2019, astfel încât o autoritate competentă care atribuie, printr-o decizie de atribuire prin care se încheie o procedură competitivă, anterior acestei date un contract de concesiune de servicii publice de transport rutier local de călători nu este obligată să respecte articolul 5 menționat.

⁽¹⁾ JO C 330, 2.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 28 martie 2019 — Comisia Europeană/Irlanda**(Cauza C-427/17) ⁽¹⁾****(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 91/271/CEE — Colectarea și tratarea apelor urbane reziduale — Împrejurări excepționale — Cele mai avansate cunoștințe tehnice, fără a atrage costuri excesive — Principiul proporționalității costurilor — Sarcina probei — Mijloace de probă)**

(2019/C 187/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Mifsud-Bonnici și E. Manhaeve, agenți)

Pârâtă: Irlanda (reprezentanți: J. Quaney, M. Browne și M. A. Joyce, agenți, asistați de S. Kingston, BL, de C. Toland, SC, și de B. Murray, SC)

Dispozitivul

1) Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin:

- în temeiul articolului 3 alineatele (1) și (2) din Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor reziduale urbane, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1137/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008, și al punctului A din anexa I și al notei de subsol 1 din această directivă, cu modificările ulterioare, prin faptul că nu a asigurat că apele colectate într-un sistem combinat de colectare a apelor urbane reziduale și a apelor pluviale sunt reținute și transportate în vederea tratării, în conformitate cu cerințele prevăzute de directiva menționată, cu modificările ulterioare, în ceea ce privește aglomerările Athlone, Cork City, Enniscorthy, cu excepția townland Killagoley, Fermoy, Mallow, Midleton, Ringaskiddy și Roscommon Town;
- în temeiul articolului 4 alineatele (1) și/sau (3) din Directiva 91/271, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 1137/2008, coroborat cu articolul 10 și cu punctul B din anexa I la această directivă, cu modificările ulterioare, prin faptul că nu a instituit o tratare secundară sau o tratare echivalentă în ceea ce privește aglomerările Arklow, Athlone, Ballybofey/Stranorlar, Cobh, Cork City, Enfield, Enniscorthy, Fermoy, Killybegs, Mallow, Midleton, Passage/Monkstown, Rathcormac, Ringaskiddy, Ringsend, Roscommon Town, Shannon Town, Tubbercurry și Youghal;
- în temeiul articolului 5 alineatele (2) și (3) din Directiva 91/271, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 1137/2008, coroborat cu articolul 10 și cu punctul B din anexa I la această directivă, cu modificările ulterioare, prin faptul că nu a asigurat că apele urbane reziduale care intră în sistemele de colectare ale aglomerărilor Athlone, Cork City, Dundalk, Enniscorthy, cu excepția townland Killagoley, Fermoy, Killarney, Killybegs, Longford, Mallow, Midleton, Navan, Nenagh, Portarlinton, Ringsend, Roscrea și Tralee fac obiectul, înainte de a fi evacuate în zone sensibile, unei tratări mai riguroase decât cea descrisă la articolul 4 din directiva menționată, cu modificările ulterioare, și în conformitate cu dispozițiile prevăzute la punctul B din anexa I la aceeași directivă, cu modificările ulterioare, și
- în temeiul articolului 12 din Directiva 91/271, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 1137/2008, prin faptul că nu a asigurat că evacuarea apelor uzate care provin de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale din aglomerările Arklow și Castlebridge sunt supuse unor reglementări prealabile și/sau unor autorizații specifice.

2) Respinge în rest acțiunea.

3) Obligă Irlanda la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 293, 4.9.2017.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (Chancery Division) — Regatul Unit) — Abraxis Bioscience LLC/Comptroller General of Patents

(Cauza C-443/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Medicament de uz uman — Certificat suplimentar de protecție pentru medicamente — Regulamentul (CE) nr. 469/2009 — Articolul 3 litera (d) — Condiții de acordare — Obținerea primei autorizații de introducere pe piață a produsului în calitate de medicament — Autorizație care vizează un produs în calitate de medicament, care constituie o nouă formulă a unui principiu activ deja cunoscut)

(2019/C 187/16)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din procedura principală

Recurentă: Abraxis Bioscience LLC

Intimat: Comptroller General of Patents

Dispozitivul

Articolul 3 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente coroborat cu articolul 1 litera (b) din acest regulament trebuie interpretat în sensul că autorizația de introducere pe piață prevăzută la articolul 3 litera (b) din regulamentul menționat, invocată în susținerea unei cereri de certificat suplimentar de protecție privind o nouă formulă a unui principiu activ vechi, nu poate fi considerată prima autorizație de introducere pe piață a produsului vizat în calitate de medicament atunci când acest principiu activ a făcut deja, ca atare, obiectul unei asemenea autorizații.

⁽¹⁾ JO C 309, 18.9.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 19 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation — Franța) — Préfet des Pyrénées-Orientales/Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

(Cauza C-444/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Control la frontiere, azil și imigrare — Regulamentul (UE) 2016/399 — Articolul 32 — Reintroducerea temporară de către un stat membru a controlului la frontierele sale interne — Intrare ilegală a unui resortisant al unei țări terțe — Asimilare a frontierelor interne cu frontierele externe — Directiva 2008/115/CE — Domeniu de aplicare — Articolul 2 alineatul (2) litera (a))

(2019/C 187/17)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurent: Préfet des Pyrénées-Orientales

Intimați: Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală coroborat cu articolul 32 din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) trebuie interpretat în sensul că acesta nu se aplică situației unui resortisant al unei țări terțe reținut în imediata apropiere a unei frontiere interne și aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru nici chiar atunci când acest stat membru a reintrodus, în temeiul articolului 25 din acest regulament, controlul la această frontieră ca urmare a unei amenințări grave la adresa ordinii publice sau a securității interne a statului membru menționat.

(¹) JO C 330, 2.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Düsseldorf — Germania) — Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S/Stadt Solingen

(Cauza C-465/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Atribuirea contractelor de achiziții publice — Directiva 2014/24/UE — Articolul 10 litera (h) — Excluderi specifice pentru contractele de servicii — Servicii de apărare civilă, de protecție civilă și de prevenirea pericolelor — Organizații sau asociații nonprofit — Servicii de ambulanță pentru transportul pacienților — Transport calificat cu ambulanța)

(2019/C 187/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamante: Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S

Pârât: Stadt Solingen

Dispozitivul

- 1) Articolul 10 litera (h) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE trebuie interpretat în sensul că excepția de la aplicarea normelor privind atribuirea contractelor de achiziții publice pe care o prevede acoperă asistența medicală și îngrijirea pacienților în situație de urgență într-un vehicul de salvare, acordate de un asistent medical de urgență/paramedic, care intră sub incidența codului CPV [Common Procurement Vocabulary (Vocabularul comun privind achizițiile publice)] 75252000-7 (servicii de salvare), precum și transportul calificat cu ambulanța, care cuprinde, pe lângă serviciul de transport, asistența și îngrijirea pacienților într-o ambulanță acordate de un paramedic asistat de un ambulanțier auxiliar, care intră sub incidența codului CPV 85143000-3 (servicii de ambulanță), în măsura în care, în ceea ce privește transportul calificat cu ambulanța menționat, acesta este asigurat efectiv de personal cu o formare adecvată pentru primul ajutor și privește un pacient în cazul căruia există un risc de degradare a stării sale de sănătate pe durata transportului.

- 2) Articolul 10 litera (h) din Directiva 2014/24/UE trebuie interpretat în sensul, pe de o parte, că se opune ca asociațiile de utilitate publică recunoscute de dreptul național ca fiind organizații de protecție civilă și de apărare civilă să fie considerate „organizații sau asociații nonprofit”, în sensul acestei dispoziții, în măsura în care recunoașterea statutului de asociație de utilitate publică nu este condiționată în dreptul național de urmărirea unui profit, și, pe de altă parte, că organizațiile sau asociațiile al căror obiectiv constă în îndeplinirea unor misiuni sociale, care nu au scop comercial și care reinvestesc eventualul profit pentru atingerea obiectivului organizației sau al asociației constituie „organizații sau asociații nonprofit” în sensul dispoziției menționate.

(¹) JO C 330, 2.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 28 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione — Italia) — procedurile penale împotriva Alfonso Verlezza și alții

(Cauzele conexate C-487/17 — C-489/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 2008/98/CE și Decizia 2000/532/CE — Deșeuri — Clasificarea ca deșeuri periculoase — Deșeuri cărora li se pot atribui coduri aferente atât deșeurilor periculoase, cât și deșeurilor nepericuloase)

(2019/C 187/19)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Alfonso Verlezza, Riccardo Traversa, Irene Cocco, Francesco Rando, Carmelina Scaglione, Francesco Rizzi, Antonio Giuliano, Enrico Giuliano, Refecta Srl, E. Giovi Srl, Vetreco Srl, SE.IN Srl

Dispozitivul

- 1) Anexa III la Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (UE) nr. 1357/2014 al Comisiei din 18 decembrie 2014, precum și anexa la Decizia 2000/532/CE a Comisiei din 3 mai 2000 de înlocuire a Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul articolului 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile și a Directivei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deșeuri periculoase în temeiul articolului 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului privind deșeurile periculoase, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2014/955/UE a Comisiei din 18 decembrie 2014, trebuie interpretate în sensul că deținătorul unui deșeu susceptibil de a fi încadrat fie sub coduri aferente unor deșeuri periculoase, fie sub coduri aferente unor deșeuri nepericuloase, dar a cărui compoziție nu este cunoscută de la început trebuie, în vederea acestei clasificări, să determine compoziția respectivă și să caute substanțele periculoase care se pot găsi în mod rezonabil în compoziția acestuia pentru a stabili dacă respectivul deșeu prezintă proprietăți periculoase și, în

acest scop, poate utiliza eșantionări, analize chimice și teste prevăzute de Regulamentul nr. 440/2008 al Comisiei din 30 mai 2008 de stabilire a metodelor de testare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) sau orice altă eșantionare, analiză chimică și test recunoscute la nivel internațional.

- 2) Principiul precauției trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care, după o evaluare a riscurilor cât mai completă posibil ținând cont de împrejurările speciale ale cazului în speță, deținătorul unui deșeu susceptibil de a fi încadrat fie sub coduri aferente unor deșeri periculoase, fie sub coduri aferente unor deșeri nepericuloase este în imposibilitatea practică de a determina prezența de substanțe periculoase sau de a evalua proprietățile periculoase prezentate de deșeu menționat, acesta din urmă trebuie clasificat ca deșeu periculos.

(¹) JO C 374, 6.11.2017.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 21 martie 2019 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-498/17) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 1999/31/CE — Articolul 14 literele (b) și (c) — Depozite de deșeri — Depozite de deșeri existente — Încălcare)

(2019/C 187/20)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara, F. Thiran și E. Sanfrutos Cano, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent și G. Palatiello, avvocato dello Stato)

Dispozitivul

- 1) Prin faptul că nu a luat, în ceea ce privește depozitele de deșeri din Avigliano (localitatea Serre Le Brece), din Ferrandina (localitatea Venita), din Genzano di Lucania (localitatea Matinella), din Latronico (localitatea Torre), din Lauria (localitatea Carpineto), din Maratea (localitatea Montescuro), din Moliterno (localitatea Tempa La Guarella), cele două depozite de deșeri din Potenza (localitatea Montegrosso-Pallareta) și depozitele de deșeri din Rapolla (localitatea Albero in Piano), din Rocanova (localitatea Serre), din Sant'Angelo Le Fratte (localitatea Farisi), din Campotosto (localitatea Reperduso), din Capistrello (localitatea Trasolero), din Francavilla (Valle Anzuca), din Aquila (localitatea Ponte delle Grotte), din Andria (D'Oria G. & C.), din Canosa (CO.BE.MA), din Bisceglie (CO.GE.SER), din Andria (F.lli Acquaviva), din Trani (BAT-Igea Srl), din Torviscosa (societatea Caffaro), din Atella (localitatea Cafaro), din Corleto Perticara (localitatea Tempa Masone), din Marsico Nuovo (localitatea Galaino), din Matera (localitatea La Martella), din Pescopagano (localitatea Domacchia), din Rionero in Vulture (localitatea Ventarulo), din Salandra (localitatea Piano del Governo), din San Mauro Forte (localitatea Priati), din Senise (localitatea Palomabara), din Tito (localitatea Aia dei Monaci), din Tito (localitatea Valle del Forno), din Capestrano (localitatea Tirassegno), din Castellalto (localitatea Colle Coccu), din Castelvechio Calvisio (localitatea Termine), din Corfinio (localitatea Cannucce), din Corfinio (localitatea Case querceto), din Mosciano S. Angelo (localitatea Santa Assunta), din S. Omero (localitatea Ficcadenti), din Montecorvino Pugliano (localitatea Parapoti), din San Bartolomeo in Galdo (localitatea Serra Pastore), din Trivigano (fosta Cava Zof) și din Torviscosa (localitatea La Valletta), toate măsurile necesare pentru a încheie cât mai repede posibil, în conformitate cu articolul 7 litera (g) și cu articolul 13 din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de

deșeuri, acele depozite de deșeuri dintre acestea care nu au primit, în conformitate cu articolul 8, o autorizație care să le permită să funcționeze în continuare sau prin faptul că nu a adoptat măsurile necesare pentru a pune în conformitate cu directiva amintită acele depozite de deșeuri dintre cele menționate care au obținut o autorizație de a continua să își desfășoare activitatea, iar aceasta fără a se aduce atingere condițiilor stabilite în anexa I punctul 1 la aceeași directivă, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 literele (b) și (c) din Directiva 1999/31.

- 2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 338, 9.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Najwyższy — Polonia) — Mariusz Pawlak Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

(Cauza C-545/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Piața internă a serviciilor poștale — Directivele 97/67/CE și 2008/6/CE — Articolul 7 alineatul (1) — Noțiunea „drepturi exclusive sau speciale pentru crearea și furnizarea de servicii poștale” — Articolul 8 — Dreptul statelor membre de a organiza serviciul de expedieri recomandate folosit în cadrul procedurilor judiciare — Termen de depunere a unui act de procedură la o instanță — Interpretare conformă a dreptului național cu dreptul Uniunii — Limite — Efect direct invocat de o emanație a unui stat membru în cadrul unui litigiu împotriva unui particular)

(2019/C 187/21)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamant: Mariusz Pawlak

Pârât: Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

Dispozitivul

- 1) Articolul 7 alineatul (1) prima teză din Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008, coroborat cu articolul 8 din aceasta trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei norme de drept național care recunoaște ca echivalentă cu depunerea unui act de procedură la instanța în cauză numai depunerea unui astfel de act în exclusivitate la un oficiu poștal al furnizorului desemnat pentru furnizarea serviciului poștal universal, și aceasta fără o justificare obiectivă întemeiată pe motive de ordine publică sau de siguranță publică.

- 2) O autoritate publică, considerată drept o emanație a unui stat membru, nu poate invoca Directiva 97/67, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/6, ca atare, împotriva unui particular.

(¹) JO C 13, 15.1.2018.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus — Finlanda) — procedura inițiată de Oy Hartwall Ab

(Cauza C-578/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Mărci — Directiva 2008/95/CE — Articolul 2 și articolul 3 alineatul (1) litera (b) — Refuz de înregistrare sau nulitate — Apreciere în concreto a caracterului distinctiv — Calificarea unei mărci — Incidență — Marcă de culoare sau marcă figurativă — Reprezentarea grafică a unei mărci prezentate sub formă figurativă — Condiții pentru înregistrare — Reprezentare grafică insuficient de clară și de precisă)

(2019/C 187/22)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Oy Hartwall Ab

Cu participarea: Patentti- ja rekisterihallitus

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 și articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci, trebuie interpretate în sensul că calificarea dată unui semn cu ocazia înregistrării sale de către deponent, ca „marcă de culoare” sau „marcă figurativă”, constituie un element pertinent printre altele pentru a se determina dacă acest semn este susceptibil să constituie o marcă, în sensul articolului 2 din această directivă, și dacă, după caz, această marcă are un caracter distinctiv, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din directiva respectivă, însă nu scutește autoritatea competentă în materie de mărci de obligația sa de a efectua o analiză în concreto și globală a caracterului distinctiv al mărcii examinate, ceea ce implică că această autoritate nu poate refuza înregistrarea unui semn ca marcă pentru simplul motiv că acest semn nu a dobândit caracter distinctiv prin utilizare în raport cu produsele sau serviciile solicitate.
- 2) Articolul 2 din Directiva 2008/95 trebuie interpretat în sensul că se opune, în circumstanțe precum cele din litigiul principal, înregistrării unui semn ca marcă, ca urmare a existenței unei contradicții în cererea de înregistrare, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

(¹) JO C 412, 4.12.2017.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation — Franța) — Henri Pouvin, Marie Dijoux, căsătorită Pouvin/Electricité de France (EDF)

(Cauza C-590/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 93/13/CEE — Domeniu de aplicare — Articolul 2 literele (b) și (c) — Noțiunile de „consumator” și de „profesionist” — Finanțarea achiziționării unei locuințe principale — Credit imobiliar acordat de un angajator salariatului său și soțului acestuia, co-împrumutat solidar)

(2019/C 187/23)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurenți: Henri Pouvin, Marie Dijoux, căsătorită Pouvin

Intimată: Electricité de France (EDF)

Dispozitivul

Articolul 2 litera (b) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că salariatul unei întreprinderi și soțul său, care încheie cu această întreprindere un contract de credit rezervat, cu titlu principal, membrilor personalului întreprinderii respective, destinat să finanțeze achiziționarea unui bun imobil în scopuri private, trebuie să fie considerați „consumatori” în sensul acestei dispoziții.

Articolul 2 litera (c) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că întreprinderea menționată trebuie să fie considerată „profesionist”, în sensul acestei dispoziții, atunci când încheie un astfel de contract de credit în cadrul activității sale profesionale, chiar dacă acordarea de credite nu constituie activitatea sa principală.

⁽¹⁾ JO C 437, 18.12.2017.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa — Portugalia) — Cogeco Communications Inc/Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA

(Cauza C-637/17) ⁽¹⁾

(„Trimitere preliminară — Articolul 102 TFUE — Principiile echivalenței și efectivității — Directiva 2014/104/UE — Articolul 9 alineatul (1) — Articolul 10 alineatele (2)-(4) — Articolele 21 și 22 — Acțiuni în despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene — Efectele deciziilor naționale — Termene de prescripție — Transpunere — Aplicare în timp)

(2019/C 187/24)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Cogeco Communications Inc

Pârâte: Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA

Dispozitivul

- 1) Articolul 22 din Directiva 2014/104/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind anumite norme care guvernează acțiunile în despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că această directivă nu se aplică litigiului principal.
- 2) Articolul 102 TFUE și principiul efectivității trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care, pe de o parte, prevede că termenul de prescripție în ceea ce privește acțiunile în despăgubire este de trei ani și începe să curgă de la data la care persoana vătămată a avut cunoștința de dreptul său la reparație, chiar dacă persoana responsabilă de încălcare nu este cunoscută și, pe de altă parte, nu prevede nicio posibilitate de suspendare sau de întrerupere a acestui termen în cursul unei proceduri desfășurate în fața autorității naționale de concurență.

(¹) JO C 32, 29.1.2018.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 27 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — slewo — schlafen leben wohnen GmbH/Sascha Ledowski

(Cauza C-681/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Directiva 2011/83/UE — Articolul 6 alineatul (1) litera (k) și articolul 16 litera (e) — Contract încheiat la distanță — Dreptul de retragere — Excepții — Noțiunea de „bunuri sigilate care nu pot fi returnate din motive de protecție a sănătății sau din motive de igienă și care au fost desigilate de consumator” — Saltea a cărei protecție a fost îndepărtată de consumator după livrare)

(2019/C 187/25)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: slewo — schlafen leben wohnen GmbH

Pârât: Sascha Ledowski

Dispozitivul

Articolul 16 litera (e) din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului, trebuie interpretat în sensul că nu intră în sfera noțiunii de „bunuri sigilate care nu pot fi returnate din motive de protecție a sănătății sau din motive de igienă și care au fost desigilate de consumator”, în sensul acestei dispoziții, un bun, precum o saltea, a cărui protecție a fost îndepărtată de consumator după livrarea acestuia.

(¹) JO C 112, 26.3.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato — Italia) — Unareti SpA/Ministero dello Sviluppo Economico și alții

(Cauza C-702/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Piața internă în sectorul gazelor naturale — Concesiuni de servicii publice de distribuție — Încetare anticipată a unor concesiuni la sfârșitul unei perioade de tranziție — Rambursare datorată de noul concesionar fostului concesionar — Principiul securității juridice)

(2019/C 187/26)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Unareti SpA

Intimați: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per gli Affari Regionali, Autorità Garante per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico — Sede di Milano, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Conferenza Stato Regioni ed Unificata, Ministero per gli affari regionali, Dipartimento per gli affari regionali e le autonomie, Conferenza Unificata Stato Regioni e Enti Locali

Dispozitivul

Dreptul Uniunii în materia concesiunilor de serviciu public, analizat în lumina principiului securității juridice, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care modifică normele de referință pentru calculul rambursării la care au dreptul titularii de concesiuni de distribuție de gaze naturale atribuite fără a se recurge la o procedură concurențială pentru încetarea anticipată a concesiunilor respective în scopul reatribuirii lor în urma unei proceduri concurențiale.

(¹) JO C 112, 26.3.2018.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tallinna Ringkonnakohus — Estonia) — AS Tallinna Vesi/Keskkonnaamet

(Cauza C-60/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Mediu — Deșeuri — Directiva 2008/98/CE — Reutilizarea și valorificarea deșeurilor — Criterii specifice referitoare la încetarea statutului de deșeu al nămolurilor de epurare după o tratare de valorificare — Lipsa unor criterii definite la nivelul Uniunii Europene sau la nivel național)

(2019/C 187/27)

Limba de procedură: estoniana

Instanța de trimitere

Tallinna Ringkonnakohus

Părțile din procedura principală

Reclamantă: AS Tallinna Vesi

Pârâtă: Keskkonnaamet

Cu participarea: Keskkonnaministeerium

Dispozitivul

Articolul 6 alineatul (4) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive trebuie interpretat în sensul că:

- nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia, în cazul în care nu a fost definit niciun criteriu la nivelul Uniunii Europene pentru determinarea încetării statutului de deșeu în ceea ce privește un anumit tip de deșeuri, încetarea unui asemenea statut depinde de existența unor criterii definite de un act intern cu aplicabilitate generală privind acest tip de deșeuri și
- nu permite unui deținător de deșeuri, în împrejurări precum cele din cauza principală, să solicite constatarea încetării statutului de deșeu de către autoritatea competentă a statului membru sau de către o instanță din acest stat membru.

(¹) JO C 142, 23.4.2018.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 28 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato — Italia) — Idi Srl/Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

(Cauza C-101/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii — Directiva 2004/18/CE — Articolul 45 alineatul (2) primul paragraf litera (b) — Situația personală a candidatului sau a ofertantului — Posibilitatea statelor membre de a exclude de la participarea la achiziția publică orice operator care face obiectul unei proceduri de concordat preventiv — Reglementare națională care prevede excluderea persoanelor împotriva cărora este „în curs” o procedură de declarare a unui concordat preventiv, cu excepția cazului în care planul de concordat prevede continuarea activității — Operator care a introdus o cerere de concordat preventiv, rezervându-și posibilitatea de a prezenta un plan care să prevadă continuarea activității)

(2019/C 187/28)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Idi Srl

Pârâtă: Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

Cu participarea: Regione Campania

Dispozitivul

Articolul 45 alineatul (2) primul paragraf litera (b) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care permite excluderea dintr-o procedură de atribuire a unor contracte de achiziții publice a unui operator economic care, la data deciziei de excludere, a prezentat o cerere pentru a obține beneficiul unui concordat preventiv, rezervându-și posibilitatea de a prezenta un plan care să prevadă continuarea activității.

⁽¹⁾ JO C 166, 14.5.2018.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court of the United Kingdom — Regatul Unit) — SM/Entry Clearance Officer, UK Visa Section

(Cauza C-129/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii Europene — Dreptul de liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre al cetățenilor Uniunii și al membrilor familiilor acestora — Directiva 2004/38/CE — Membri de familie ai unui cetățean al Uniunii — Articolul 2 punctul 2 litera (c) — Noțiunea „descendent direct” — Copil aflat sub tutelă legală permanentă în temeiul regimului algerian al kafalah (încredințare legală) — Articolul 3 alineatul (2) litera (a) — Alți membri de familie — Articolul 7 și articolul 24 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Viața de familie — Interesul superior al copilului)

(2019/C 187/29)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din procedura principală

Reclamantă: SM

Pârâte: Entry Clearance Officer, UK Visa Section

Cu participarea: Coram Children’s Legal Centre (CCLC), AIRE Centre

Dispozitivul

Noțiunea „descendent direct” al unui cetățean al Uniunii care figurează la articolul 2 punctul 2 litera (c) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE trebuie interpretată în sensul că nu îl include pe un copil care a fost plasat sub tutelă legală permanentă a unui cetățean al Uniunii în temeiul regimului algerian al kafalah, din moment ce această plasare nu creează nicio legătură de filiație între ei.

Cu toate acestea, revine autorităților naționale competente sarcina de a facilita intrarea și șederea unui astfel de copil în calitate de alt membru de familie al unui cetățean al Uniunii, conform articolului 3 alineatul (2) litera (a) din această directivă, interpretat în lumina articolului 7 și a articolului 24 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin efectuarea unei aprecieri echilibrate și rezonabile a tuturor împrejurărilor actuale și pertinente ale speței, care să țină seama de diferitele interese implicate și, în special, de interesul superior al copilului în cauză. În ipoteza în care se stabilește, la finalul acestei aprecieri, că respectivul copil și tutorele său, cetățean al Uniunii, sunt chemați să aibă o viață de familie efectivă și că acest copil depinde de tutorele său, cerințele legate de dreptul fundamental la respectarea vieții de familie coroborate cu obligația de a ține seama de interesul superior al copilului impun în principiu acordarea unui drept de intrare și de ședere copilului menționat pentru a-i permite să trăiască împreună cu tutorele său în statul membru gazdă al acestuia din urmă.

⁽¹⁾ JO C 134, 16.4.2018.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 28 martie 2019 — River Kwai International Food Industry Co. Ltd/Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

(Cauza C-144/18 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Dumping — Taxă antidumping definitivă la importurile de porumb dulce boabe preparat sau conservat, originar din Thailanda — Reexaminare intermediară efectuată în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009)

(2019/C 187/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: River Kwai International Food Industry Co. Ltd (reprezentanți: F. Graafsma și J. Cornelis, avocați)

Celelalte părți din procedură: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) (reprezentanți: A. Willems și C. Zimmermann, avocați și S. De Knop, avocat), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Boelaert, agent), Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland și A. Demeneix, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) River Kwai International Food Industry Co. Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) și de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 142, 23.4.2018.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 27 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Mons — Belgia) — Mydibel SA/État belge

(Cauza C-201/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Armonizarea legislațiilor fiscale — Deducerea taxei achitate în amonte — Bun de capital imobiliar — Preluare de leasing (sale and lease back) — Regularizarea deducerilor de TVA — Principiul neutralității TVA ului — Principiul egalității de tratament)

(2019/C 187/31)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Mons

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Mydibel SA

Pârât: État belge

Dispozitivul

- 1) Sub rezerva verificării de către instanța de trimitere a elementelor de fapt și de drept național pertinente, articolele 184, 185, 187 și 188 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/162/UE a Consiliului din 22 decembrie 2009, trebuie interpretate în sensul că nu impun obligația de a regulariza TVA ul care grevează un imobil și care a fost inițial dedus în mod corect, atunci când acest bun a făcut obiectul unei tranzacții de sale and lease back (preluare de leasing) care nu era supusă TVA ului în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal.
- 2) O interpretare a articolelor 184, 185, 187 și 188 din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/162, în sensul că impun o obligație de a regulariza taxa pe valoarea adăugată (TVA ul) inițial dedusă în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal este conformă cu principiul neutralității TVA ului și al egalității de tratament.

(¹) JO C 182, 28.5.2018.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 21 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale ordinario di Udine — Italia) — Tecnoservice Int. Srl, în faliment/Poste Italiane SpA

(Cauza C-245/18) (¹)

(Trimitere preliminară — Servicii de plată în cadrul pieței interne — Directiva 2007/64/CE — Articolul 74 alineatul (2) — Ordin de plată prin virament — Cod unic de identificare eronat furnizat de plătitor — Executarea operațiunii de plată pe baza codului unic de identificare — Răspunderea prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății)

(2019/C 187/32)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale ordinario di Udine

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Tecnoservice Int. Srl, în faliment

Pârâtă: Poste Italiane SpA

Dispozitivul

Articolul 74 alineatul (2) din Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE trebuie interpretat în sensul că, atunci când un ordin de plată este executat în conformitate cu codul unic de identificare furnizat de utilizatorul serviciilor de plată, care nu corespunde numelui beneficiarului indicat de același utilizator, limitarea răspunderii prestatorului de servicii de plată, prevăzută de această dispoziție, se aplică atât prestatorului de servicii de plată al plătitorului, cât și prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății.

(¹) JO C 249, 16.7.2018.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud — Republica Cehă) — Milan Vinš/Odvolací finanční ředitelství

(Cauza C-275/18) (¹)

(Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 131 și articolul 146 alineatul (1) litera (a) — Scutire a livrărilor de bunuri expediate sau transportate în afara Uniunii Europene — Condiție pentru scutire prevăzută de dreptul național — Plasarea unor bunuri sub un anumit regim vamal — Dovada plasării sub regimul de export)

(2019/C 187/33)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Reclamant: Milan Vinš

Pârâtă: Odvolací finanční ředitelství

Dispozitivul

Articolul 146 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată coroborat cu articolul 131 din aceasta trebuie interpretat în sensul că se opune ca o dispoziție legislativă națională să supună scutirea de taxa pe valoarea adăugată prevăzută pentru bunurile destinate exportului în afara Uniunii Europene condiției ca aceste bunuri să fi fost plasate sub regimul vamal de export într-o situație în care s-a dovedit că sunt îndeplinite condițiile de fond ale scutirii, în special cea care impune ieșirea efectivă a bunurilor în cauză de pe teritoriul Uniunii.

(¹) JO C 221, 25.6.2018.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 21 martie 2019 — Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux/Comisia Europeană

(Cauza C-312/18 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Înțelegeri — Piața reciclării bateriilor de automobile — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE și de aplicare a unor amenzi — Decizie de rectificare în care se adaugă valorile de achiziție ale destinațiilor omise în decizia inițială — Termen de introducere a acțiunii — Momentul de la care începe să curgă termenul — Tardivitate — Inadmisibilitate)

(2019/C 187/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux (reprezentanți: M. Brealey QC, I. Vandenborre, avocat, S. Dionnet, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Conte, I. Rogalski, J. Szczodrowski și F. van Schaik, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH și Société traitements chimiques des métaux (STCM) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 231, 2.7.2018.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Cluj (România) la data de 1 februarie 2019 — NG, OH/SC Banca Transilvania SA

(Cauza C-81/19)

(2019/C 187/35)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Cluj

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: NG, OH

Pârâtă: SC Banca Transilvania SA

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 [alineatul] 2 din Directiva 93/13/CEE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul în care nu se opune ca o clauză contractuală care preia o normă supletivă de la care părțile puteau deroga, dar în concret nu au derogat pentru că nu a existat nicio negociere asupra ei, așa cum este în cazul concret analizat clauza care impune restituirea creditului în aceeași monedă străină în care creditul a fost acordat, să fie analizată din perspectiva caracterului abuziv?
- 2) În contextul în care, la acordarea creditului în monedă străină, consumatorului nu i-au fost prezentate calcule/predicții cu privire la impactul economic pe care o eventuală fluctuație a cursului de schimb îl va avea cu privire la obligațiile totale de plată din contract, se poate susține cu temei că o astfel de clauză, de preluare în întregime a riscului valutar de către consumator (în temeiul principiului nominalismului), este clară și inteligibilă și că profesionistul/banca și-a îndeplinit cu bună-credință obligația de informare a cocontractantului său, în condițiile în care gradul maxim de îndatorare al consumatorilor impus de către Banca Națională a României a fost calculat prin raportare la cursul de schimb de la data acordării creditului?
- 3) Directiva 93/13/CEE și jurisprudența dezvoltată în baza ei, precum și principiul efectivității se opun ca, subsecvent constatării caracterului abuziv al unei clauze privind suportarea riscului valutar, contractul să continue nemodificat? Care ar fi modificarea posibilă pentru înlăturarea clauzei abuzive și respectarea principiului efectivității?

(¹) Directiva 93/13/CEE a Consiliului, din 5 aprilie 1993, privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993 L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Olt (România) la data de 5 februarie 2019 — Asociația „Forumul Judecătorilor Din România”/Inspekția Judiciară

(Cauza C-83/19)

(2019/C 187/36)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Olt

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Asociația „Forumul Judecătorilor din România”

Pârâtă: Inspekția Judiciară

Întrebările preliminare

- 1) Mecanismul de cooperare și de verificare (MCV), instituit potrivit Deciziei 2006/928/CE a Comisiei Europene din 13 decembrie 2006 ⁽¹⁾, trebuie considerat un act adoptat de o instituție a Uniunii Europene, în sensul articolului 267 TFUE, care poate fi supus interpretării Curții de Justiție a Uniunii Europene?
- 2) Conținutul, caracterul și întinderea temporală a Mecanismului de cooperare și de verificare (MCV), instituit potrivit Deciziei 2006/928/CE a Comisiei Europene din 13 decembrie 2006, se circumscriu Tratatului privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005? Cerințele formulate în rapoartele întocmite în cadrul acestui Mecanism au caracter obligatoriu pentru Statul român?
- 3) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană trebuie interpretat în sensul obligației statelor membre de a stabili măsurile necesare pentru o protecție juridică efectivă în domeniile reglementate de dreptul Uniunii, respectiv garanții ale unei proceduri disciplinare independente pentru judecătorii din România, înlăturând orice risc legat de influența politică asupra desfășurării procedurilor disciplinare, cum ar fi numirea direct de Guvern a conducerii Inspekției Judiciare, chiar și cu titlu provizoriu?
- 4) Articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană trebuie interpretat în sensul obligației statelor membre de a respecta criteriile statului de drept, solicitate și în rapoartele din cadrul Mecanismului de cooperare și de verificare (MCV), instituit potrivit Deciziei 2006/928/CE a Comisiei Europene din 13 decembrie 2006, în cazul unor proceduri de numire directă de către Guvern a conducerii Inspekției Judiciare, chiar și cu titlu provizoriu?

⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 13 decembrie 2006 de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției (JO 2006 L 354, p. 56, Ediție specială 11/vol. 51, p. 55).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Pitești (România) la data de 18 februarie 2019 —
Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea
Statutului Procurorilor”/Consiliul Superior al Magistraturii**

(Cauza C-127/19)

(2019/C 187/37)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Pitești

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”

Pârât: Consiliul Superior al Magistraturii

Întrebările preliminare

- 1) Mecanismul de cooperare și de verificare (MCV), instituit potrivit Deciziei 2006/928/CE a Comisiei Europene din 13 decembrie 2006 ⁽¹⁾, trebuie considerat un act adoptat de o instituție a Uniunii Europene, în sensul articolului 267 TFUE, care poate fi supus interpretării Curții de Justiție a Uniunii Europene?
- 2) Conținutul, caracterul și întinderea temporală a Mecanismului de cooperare și de verificare (MCV), instituit potrivit Deciziei 2006/928/CE a Comisiei Europene din 13 decembrie 2006, se circumscriu prevederilor Tratatului privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg, la 25 aprilie 2005? Cerințele formulate în rapoartele întocmite în cadrul acestui mecanism au caracter obligatoriu pentru statul român?
- 3) Articolul 2 corelat și cu articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană trebuie interpretate în sensul că în cadrul obligației statului membru de a respecta principiile statului de drept se înscrie și necesitatea ca România să respecte cerințele impuse prin rapoartele din cadrul Mecanismului de cooperare și de verificare (MCV), instituit potrivit Deciziei 2006/928/CE a Comisiei Europene din 13 decembrie 2006?
- 4) Articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, în special necesitatea respectării valorilor statului de drept, se opune unei legislații prin care este înființată și organizată Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin posibilitatea exercitării, în mod indirect, a unor presiuni asupra magistraților?
- 5) Principiul independenței judecătorilor, consacrat de articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și de articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, astfel cum a fost interpretat prin jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (Marea Cameră, Hotărârea din 27 februarie 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, ECLI:EU:C:2018:117), se opune înființării Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, raportat la modalitatea de numire/revocare din funcție a procurorilor care fac parte din această secție, modalitatea de exercitare a activității în cadrul ei, modul în care este stabilită competența în corelație cu numărul redus de posturi al acestei secții?

⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 13 decembrie 2006 de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției (JO 2006 L 354, p. 56, Ediție specială 11/vol. 51, p. 55).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 20 februarie 2019 — DY

(Cauza C-138/19)

(2019/C 187/38)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Părțile din procedura principală

Recurent: DY

Autoritate pârâtă: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Cealaltă parte la procedură: Finanzpolizei

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ⁽¹⁾ și Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei norme naționale care prevede, pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul utilizării transfrontaliere a forței de muncă, cum ar fi nerespectarea obligației de a păstra evidența documentelor privind salariile și asigurările sociale sau nerespectarea obligației de notificare către Biroul central de coordonare, amenzi substanțiale, în special un quantum minim ridicat al amenzii, care se aplică cumulativ pentru fiecare lucrător vizat?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ:

Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71/CE și Directiva 2014/67/UE trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării cumulative a amenzilor pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul folosirii transfrontaliere a forței de muncă, dacă nu este prevăzută o limită maximă absolută a amenzii?
- 3) Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care impune, în cazul unei încetări înainte de termen și/sau a unei întreruperi a activității temporare în țara gazdă, obligația de a notifica această modificare la Biroul central de coordonare?
- 4) În cazul în care răspunsul la a treia întrebare este negativ:

Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care nu prevede un termen adecvat pentru notificarea acestei modificări?
- 5) Articolul 56 TFUE și articolul 9 din Directiva 2014/67/UE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care stabilește că nu este îndeplinită cerința de a pune la dispoziție documentația în cazul în care documentele corespunzătoare și relevante sunt depuse ulterior și într-un termen rezonabil?
- 6) Articolul 56 TFUE și articolul 9 din Directiva 2014/67/UE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care stabilește că se impune prestatorilor de servicii străini să prezinte documente care depășesc numărul celor enumerate la articolul 9 din Directiva 2014/67/UE și care nu sunt nici relevante, nici oportune și nici nu sunt stabilite cu exactitate în legislația națională, precum registre privind salariile, extrase din contul de salarii, fișe de plată a salariilor, fișe de rețineri salariale, înregistrări și anulări de înregistrare, asigurări medicale, liste de informare cu privire la diferențele salariale și de calculare a acestora, documente privind încadrarea în grupele de salarizare, certificate?

⁽¹⁾ JO 1997, L 18, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 29

⁽²⁾ Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne (JO 2014, L 159, p. 11).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 20 februarie 2019 — DY

(Cauza C-139/19)

(2019/C 187/39)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Părțile din procedura principală

Recurent: DY

Autoritate pârâtă: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Cealaltă parte la procedură: Finanzpolizei

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ⁽¹⁾ și Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei norme naționale care prevede, pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul utilizării transfrontaliere a forței de muncă, cum ar fi nerespectarea obligației de a păstra evidența documentelor privind salariile și asigurările sociale sau nerespectarea obligației de notificare către Biroul central de coordonare, amenzi substanțiale, în special un quantum minim ridicat al amenzii, care se aplică cumulativ pentru fiecare lucrător vizat?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ:

Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71/CE și Directiva 2014/67/UE trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării cumulative a amenzilor pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul folosirii transfrontaliere a forței de muncă, dacă nu este prevăzută o limită maximă absolută a amenzii?
- 3) Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care impune, în cazul unei încetări înainte de termen și/sau a unei întreruperi a activității temporare în țara gazdă, obligația de a notifica această modificare la Biroul central de coordonare?
- 4) În cazul în care răspunsul la a treia întrebare este negativ:

Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care nu prevede un termen adecvat pentru notificarea acestei modificări?
- 5) Articolul 56 TFUE și articolul 9 din Directiva 2014/67/UE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care stabilește că nu este îndeplinită cerința de a pune la dispoziție documentația în cazul în care documentele corespunzătoare și relevante sunt depuse ulterior și într-un termen rezonabil?
- 6) Articolul 56 TFUE și articolul 9 din Directiva 2014/67/UE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care stabilește că se impune prestatorilor de servicii străini să prezinte documente care depășesc numărul celor enumerate la articolul 9 din Directiva 2014/67/UE și care nu sunt nici relevante, nici oportune și nici nu sunt stabilite cu exactitate în legislația națională, precum registre privind salariile, extrase din contul de salarii, fișe de plată a salariilor, fișe de rețineri salariale, înregistrări și anulări de înregistrare, asigurări medicale, liste de informare cu privire la diferențele salariale și de calculare a acestora, documente privind încadrarea în grupele de salarizare, certificate?

⁽¹⁾ JO 1997, L 18, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 29

⁽²⁾ Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne (JO 2014, L 159, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 20 februarie
2019 — EX**

(Cauza C-140/19)

(2019/C 187/40)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Părțile din procedura principală

Recurent: EX

Autoritate pârâtă: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Cealaltă parte la procedură: Finanzpolizei

Întrebările preliminare

1) Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ⁽¹⁾ și Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei norme naționale care prevede, pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul utilizării transfrontaliere a forței de muncă, cum ar fi nerespectarea obligației de a păstra evidența documentelor privind salariile și asigurările sociale sau nerespectarea obligației de notificare către Biroul central de coordonare, amenzi substanțiale, în special un quantum minim ridicat al amenzii, care se aplică cumulativ pentru fiecare lucrător vizat?

2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ:

Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71/CE și Directiva 2014/67/UE trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării cumulative a amenzilor pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul folosirii transfrontaliere a forței de muncă, dacă nu este prevăzută o limită maximă absolută a amenzii?

3) Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care impune, în cazul unei încetări înainte de termen și/sau a unei întreruperi a activității temporare în țara gazdă, obligația de a notifica această modificare la Biroul central de coordonare?

4) În cazul în care răspunsul la a treia întrebare este negativ:

Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care nu prevede un termen adecvat pentru notificarea acestei modificări?

- 5) Articolul 56 TFUE și articolul 9 din Directiva 2014/67/UE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care stabilește că nu este îndeplinită cerința de a pune la dispoziție documentația în cazul în care documentele corespunzătoare și relevante sunt depuse ulterior și într-un termen rezonabil?
- 6) Articolul 56 TFUE și articolul 9 din Directiva 2014/67/UE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care stabilește că se impune prestatorilor de servicii străini să prezinte documente care depășesc numărul celor enumerate la articolul 9 din Directiva 2014/67/UE și care nu sunt nici relevante, nici oportune și nici nu sunt stabilite cu exactitate în legislația națională, precum registre privind salariile, extrase din contul de salarii, fișe de plată a salariilor, fișe de rețineri salariale, înregistrări și anulări de înregistrare, asigurări medicale, liste de informare cu privire la diferențele salariale și de calculare a acestora, documente privind încadrarea în grupele de salarizare, certificate?

(¹) JO 1997, L 18, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 29

(²) Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne (JO 2014, L 159, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 20 februarie 2019 — EX

(Cauza C-141/19)

(2019/C 187/41)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Părțile din procedura principală

Recurent: EX

Autoritate pârâtă: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Cealaltă parte la procedură: Finanzpolizei

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (¹) și Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE (²) trebuie interpretate în sensul că se opun unei norme naționale care prevede, pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul utilizării transfrontaliere a forței de muncă, cum ar fi nerespectarea obligației de a păstra evidența documentelor privind salariile și asigurările sociale sau nerespectarea obligației de notificare către Biroul central de coordonare, amenzi substanțiale, în special un quantum minim ridicat al amenzii, care se aplică cumulativ pentru fiecare lucrător vizat?

- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ:

Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71/CE și Directiva 2014/67/UE trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării cumulative a amenziilor pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul folosirii transfrontaliere a forței de muncă, dacă nu este prevăzută o limită maximă absolută a amenzii?

- 3) Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care impune, în cazul unei încetări înainte de termen și/sau a unei întreruperi a activității temporare în țara gazdă, obligația de a notifica această modificare la Biroul central de coordonare?

- 4) În cazul în care răspunsul la a treia întrebare este negativ:

Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care nu prevede un termen adecvat pentru notificarea acestei modificări?

- 5) Articolul 56 TFUE și articolul 9 din Directiva 2014/67/UE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care stabilește că nu este îndeplinită cerința de a pune la dispoziție documentația în cazul în care documentele corespunzătoare și relevante sunt depuse ulterior și într-un termen rezonabil?

- 6) Articolul 56 TFUE și articolul 9 din Directiva 2014/67/UE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care stabilește că se impune prestatorilor de servicii străini să prezinte documente care depășesc numărul celor enumerate la articolul 9 din Directiva 2014/67/UE și care nu sunt nici relevante, nici oportune și nici nu sunt stabilite cu exactitate în legislația națională, precum registre privind salariile, extrase din contul de salarii, fișe de plată a salariilor, fișe de rețineri salariale, înregistrări și anulări de înregistrare, asigurări medicale, liste de informare cu privire la diferențele salariale și de calculare a acestora, documente privind încadrarea în grupele de salarizare, certificate?

(¹) JO 1997, L 18, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 29

(²) Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne (JO 2014, L 159, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 26 februarie 2019
— Hecta Viticol SRL/Agencia Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați**

(Cauza C-184/19)

(2019/C 187/42)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Hecta Viticol SRL

Pârâți: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

Întrebările preliminare

- 1) Dacă prevederile articolelor 7, 11, 15 ale Directivei 92/83/CEE a Consiliului din data de 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice ⁽¹⁾ și prevederile articolului 5 al Directivei 92/84/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea ratelor accizelor la alcool și băuturi alcoolice ⁽²⁾ se opun prevederilor articolului I punctul 21 și articolului IV alineatul (1) din Ordonanța de urgență nr. 54 din 23 iunie 2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale;
- 2) Dacă principiul securității juridice și cel al protecției legitime se opun reglementării de la articolul I punctul 21 și articolul IV alineatul (1) din Ordonanța de urgență nr. 54 din 23 iunie 2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, prin modificarea adusă nivelului accizelor pentru băuturi fermentate, altele decât berea și vinul — liniștite.

⁽¹⁾ JO 1992 L 316, p. 21, Ediție specială 09/vol. 1, p. 152.

⁽²⁾ JO 1992 L 316, p. 29, Ediție specială 09/vol. 1, p. 159.

**Recurs introdus la 22 februarie 2019 de Serviciul European de Acțiune Externă împotriva
Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 13 decembrie 2018 în cauza T-537/17, De Loecker/SEAE**

(Cauza C-187/19 P)

(2019/C 187/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurrent: Serviciul European de Acțiune Externă (reprezentanți: S. Marquardt, R. Spac, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Stéphane De Loecker

Concluziile recurentului

- Anularea hotărârii atacate;
- respingerea acțiunii ca nefondată în ceea ce privește cererea de anulare a deciziei din 10 octombrie 2016 de respingere a plângerii pentru hărțuire morală îndreptată împotriva Chief Operating Officer al SEAE în funcție la acel moment;
- obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recursul este îndreptat împotriva punctelor 57, 58 și 65 din hotărârea atacată. În opinia SEAE, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept stabilind, la punctul 65 din hotărâre, că SEAE nu a executat corect Hotărârea din 16 decembrie 2015, De Loecker/SEAE (F-34/15), și a încălcat dreptul reclamantului de a fi ascultat, neascultându-l în cadrul analizei preliminare deschiderii unei anchete administrative.

În acest context, SEAE consideră că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aprecierea situației de fapt a cauzei, denaturând procedura urmată și ignorând faptul că SEAE îl ascultase pe reclamant dându-i ocazia să prezinte orice element complementar plângerii sale inițiale și aceasta înainte de a prezenta dosarul serviciilor Comisiei în vederea anchetei preliminare.

În plus, Hotărârea De Loecker/SEAE (F-34/15) a fost interpretată greșit ca impunând o obligație SEAE de a-l asculta pe reclamant deja în stadiul procedurii preliminare (punctele 55-57 din hotărârea atacată).

În sfârșit, SEAE susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de apreciere cu privire la procedură, transpunând prezentei cauze concluziile Hotărârii din 14 februarie 2017, Kerstens/Comisia (T-270/16 P, citată la punctul 58 din hotărârea atacată). Tribunalul nu ține seama de faptul că în prezenta cauză nu era vorba decât despre o analiză preliminară, iar nu despre o anchetă administrativă.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 28 februarie 2019 — PJ/QK

(Cauza C-195/19)

(2019/C 187/44)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: PJ

Pârât: QK

Întrebările preliminare

- 1) Mecanismul de cooperare și de verificare (MCV) instituit potrivit Deciziei 2006/928/CE a Comisiei Europene din 13 decembrie 2006 ⁽¹⁾ și cerințele formulate în rapoartele întocmite în cadrul acestui mecanism au caracter obligatoriu pentru statul român?

- 2) Articolul 67 alineatul (1) TFUE, articolul 2 teza întâi TUE și articolul 9 teza întâi TUE se opun unei reglementări interne care să instituie o secție de procuratură care să aibă competența exclusivă de a ancheta orice tip de infracțiune săvârșită de judecători sau procurori?
- 3) Principiul supremației dreptului european, așa cum a fost acesta consfințit prin Hotărârea Costa împotriva ENEL din data de 15 iulie 1964 și prin jurisprudența ulterioară constantă a CJUE, se opune unei reglementări interne care să permită unei instituții politico-jurisdicționale, precum Curtea Constituțională a României, să înfrângă prin decizii nesupuse vreunei căi de atac principiul menționat anterior?

(¹) Decizia Comisiei din 13 decembrie 2006 de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției (JO 2006 L 354, p. 56, Ediție specială 11/vol. 51, p. 55).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 6 martie 2019 — UO/Készenléti Rendőrség

(Cauza C-211/19)

(2019/C 187/45)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: UO

Pârâtă: Készenléti Rendőrség

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (¹) trebuie interpretat în sensul că domeniul de aplicare personal al acestei directive este limitat de articolul 2 din Directiva 89/391/CEE privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă? (²)
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, articolul 2 alineatul (2) din Directiva 89/391/CEE privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă trebuie interpretat în sensul că articolul 2 punctele 1 și 2 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru nu trebuie aplicat polițiștilor care sunt membri ai personalului profesionist din cadrul Serviciului de Poliție pentru Intervenție Rapidă?

(¹) Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

(²) JO 1989, L 183, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 88.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgericht Wiener Neustadt (Austria) la 13 martie 2019 —
YS/EVN AG**

(Cauza C-223/19)

(2019/C 187/46)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Wiener Neustadt

Părțile din procedura principală

Reclamant: YS

Pârâtă: NK

Întrebările preliminare

- 1) Domeniul de aplicare al Directivei Consiliului 79/7/CEE din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale ⁽¹⁾ și/sau al Directivei 2006/54/CE din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă ⁽²⁾ include reglementări ale unui stat membru care au ca efect reținerea de către fostul angajator, la plata pensiilor ocupaționale, a unor sume de bani de la un număr considerabil mai mare de bărbați cu drept la o pensie ocupațională decât de femei cu drept la o pensie ocupațională, aceste sume putând fi utilizate în mod liber de fostul angajator, iar astfel de dispoziții sunt discriminatorii în sensul directivelor menționate?
- 2) Domeniul de aplicare al Directivei 2000/78/CE din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽³⁾ include reglementări ale unui stat membru care sunt discriminatorii pe motive de vârstă, întrucât impun sarcini financiare numai persoanelor vârstnice care au dreptul la prestații de pensie ocupațională în temeiul dreptului privat, convenite sub formă de prestații definite directe, în timp ce persoanelor tinere sau mai tinere care au încheiat contracte privind pensiile ocupaționale, nu le sunt impuse sarcini financiare?
- 3) Sunt aplicabile, în ceea ce privește pensiile ocupaționale, reglementările Cartei drepturilor fundamentale, în special principiul nediscriminării prevăzut la articolele 20 și 21 din aceasta, inclusiv atunci când reglementările statului membru nu includ discriminări, astfel cum acestea sunt interzise potrivit Directivei 79/7/CEE, 2000/78/CE și Directivei 2006/54/CE?
- 4) Articolul 20 și următoarele din Carta drepturilor fundamentale trebuie interpretate în sensul că se opun reglementărilor unui stat membru care pun în aplicare dreptul Uniunii în sensul articolului 51 din Carta drepturilor fundamentale și discriminează persoanele care, în temeiul dreptului privat, au dreptul la o pensie ocupațională, pe motive de sex, vârstă, avere sau din alte motive, precum relațiile de proprietate, în care se află în prezent fostul angajator al acestora, în raport cu alte persoane care au dreptul la pensie ocupațională? Carta drepturilor fundamentale interzice astfel de discriminări?
- 5) Sunt discriminatorii și pe motive de avere, în sensul articolului 21 din Carta drepturilor fundamentale, dispozițiile interne care impun prestații financiare față de foștii angajatori numai unui grup restrâns de persoane care beneficiază de drepturi contractuale la o pensie ocupațională sub formă de prestații definite directe, în cazul în care sunt incluse numai persoanele cu pensii ocupaționale mai ridicate?

- 6) Articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale trebuie interpretat în sensul că se opune reglementărilor unui stat membru care prevăd o ingerință echivalentă cu o expropriere efectuată în mod direct, prin lege și fără acordarea unei despăgubiri, într-o convenție încheiată între două entități private privind o pensie ocupațională sub formă de prestații definite directe în defavoarea unui fost angajat al unei întreprinderi care a făcut provizioane în vederea plății pensiei ocupaționale și care nu se află în dificultăți economice?
- 7) O obligație legală a fostului angajator al unei persoane care are dreptul la o pensie ocupațională privind neplata unor părți din remunerația convenită (pensia ocupațională convenită) reprezintă o ingerință în dreptul de proprietate al angajatorului, ca încălcare a libertății contractuale?
- 8) Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale trebuie interpretat în sensul că se opune reglementărilor unui stat membru care prevăd exproprierea în mod direct, prin lege și care nu prevăd nici o altă posibilitate de a se opune exproprierii decât formularea unei acțiuni împotriva beneficiarului acesteia (fostul angajator și debitor al contractului de pensie) în vederea despăgubirii și rambursării sumei de bani care a făcut obiectul exproprierii?

(¹) JO 1979, L 6, p. 24, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 192.

(²) JO 2006, L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262.

(³) JO 2000, L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Țările de Jos) la
14 martie 2019 — R.N.N.S./Minister van Buitenlandse Zaken**

(Cauza C-225/19)

(2019/C 187/47)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Părțile din procedura principală

Reclamant: R.N.N.S.

Pârât: Minister van Buitenlandse Zaken

Întrebările preliminare

- 1) În cazul unei acțiuni, în sensul articolului 32 alineatul (3) din Codul de vize (¹), formulată împotriva unei decizii finale de refuz al unei vize pentru motivul menționat la articolul 32 alineatul (1) teza introductivă și litera (a) punctul (vi) din Codul de vize, este vorba despre o cale de atac eficientă în sensul articolului 47 din cartea UE în următoarele circumstanțe:

— în motivarea deciziei, statul membru s-a limitat la a afirma: „sunteți considerat de unul sau mai multe state membre ca reprezentând o amenințare pentru ordinea publică, siguranța internă sau sănătatea publică, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 19 sau 21 din Codul Frontierelor Schengen, sau relațiile internaționale ale unuia sau mai multora din statele membre”;

- statul membru nu precizează în decizie sau în acțiunea formulată care motiv sau motive specifice sunt invocate, din cele patru menționate la articolul 32 alineatul (1) teza introductivă și litera (a) punctul (vi) din Codul de vize;
 - în acțiunea formulată, statul membru nu furnizează informații suplimentare privind conținutul sau o susținere a motivului sau motivelor care stau la baza obiecțiilor celui alt stat membru (celorlalte state membre)?
- 2) În circumstanțele prezentate la întrebarea 1, este vorba de bună administrare în sensul articolului 41 din cartă UE, în special în baza obligației administrației de a-și motiva deciziile?
- 3) a. Întrebările 1 și 2 trebuie să primească alt răspuns dacă, în decizia finală cu privire la viză, statul membru face referire la o cale de atac, efectiv existentă și specificată în mod suficient de clar în celălalt stat membru, împotriva autorității responsabile, nominalizate individual, din acest alt stat membru (sau state membre) care a (au) formulat obiecțiile menționate la articolul 32 alineatul (1) teza introductivă și litera (a) punctul (vi) din Codul de vize, cale de atac în care poate fi abordat acest motiv de refuz?
- b. Pentru un răspuns afirmativ la întrebarea 1 în legătură cu întrebarea 3.a, este necesar ca decizia din acțiunea formulată în și împotriva statului membru care a luat decizia finală să fie suspendată până la momentul în care solicitantul a putut face uz de calea de atac în celălalt stat membru (sau celelalte state membre) și, dacă solicitantul face uz de aceasta, până la momentul în care se pronunță decizia (finală) cu privire la această acțiune?
- 4) Pentru răspunsurile la întrebări, este important dacă statului membru (sau statelor membre) (sau autorității din statul sau statele membre) care a (au) formulat obiecțiile împotriva eliberării vizei i (li) se poate oferi posibilitatea să acționeze în calitate de al doilea pârât în cadrul acțiunii împotriva deciziei finale cu privire la viză și, astfel, i (li) se poate permite să prezinte o susținere a motivului sau motivelor care stau la baza obiecțiilor?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (JO 2009, L 243, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Țările de Jos) la
14 martie 2019 — K.A./Minister van Buitenlandse Zaken**

(Cauza C-226/19)

(2019/C 187/48)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Părțile din procedura principală

Reclamantă: K.A.

Pârât: Minister van Buitenlandse Zaken

Întrebările preliminare

- 1) În cazul unei acțiuni, în sensul articolului 32 alineatul (3) din Codul de vize ⁽¹⁾, formulată împotriva unei decizii finale de refuz al unei vize pentru motivul menționat la articolul 32 alineatul (1) teza introductivă și litera (a) punctul (vi) din Codul de vize, este vorba despre o cale de atac eficientă în sensul articolului 47 din cartea UE în următoarele circumstanțe:
 - în motivarea deciziei, statul membru s-a limitat la a afirma: „sunteți considerat de unul sau mai multe state membre ca reprezentând o amenințare pentru ordinea publică, siguranța internă sau sănătatea publică, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 19 sau 21 din Codul Frontierelor Schengen, sau relațiile internaționale ale unuia sau mai multora din statele membre”;
 - statul membru nu precizează în decizie sau în acțiunea formulată care motiv sau motive specifice sunt invocate, din cele patru menționate la articolul 32 alineatul (1) teza introductivă și litera (a) punctul (vi) din Codul de vize;
 - în acțiunea formulată, statul membru nu furnizează informații suplimentare privind conținutul sau o susținere a motivului sau motivelor care stau la baza obiecțiilor celui alt stat membru (celorlalte state membre)?
- 2) În circumstanțele prezentate la întrebarea 1, este vorba de bună administrare în sensul articolului 41 din cartea UE, în special în baza obligației administrației de a-și motiva deciziile?
- 3)
 - a. Întrebările 1 și 2 trebuie să primească alt răspuns dacă, în decizia finală cu privire la viză, statul membru face referire la o cale de atac, efectiv existentă și specificată în mod suficient de clar în celălalt stat membru, împotriva autorității responsabile, nominalizate individual, din acest alt stat membru (sau state membre) care a (au) formulat obiecțiile menționate la articolul 32 alineatul (1) teza introductivă și litera (a) punctul (vi) din Codul de vize, cale de atac în care poate fi abordat acest motiv de refuz?
 - b. Pentru un răspuns afirmativ la întrebarea 1 în legătură cu întrebarea 3.a, este necesar ca decizia din acțiunea formulată în și împotriva statului membru care a luat decizia finală să fie suspendată până la momentul în care solicitantul a putut face uz de calea de atac în celălalt stat membru (sau celelalte state membre) și, dacă solicitantul face uz de aceasta, până la momentul în care se pronunță decizia (finală) cu privire la această acțiune?
- 4) Pentru răspunsurile la întrebări, este important dacă statului membru (sau statelor membre) (sau autorității din statul sau statele membre) care a (au) formulat obiecțiile împotriva eliberării vizei i (li) se poate oferi posibilitatea să acționeze în calitate de al doilea pârât în cadrul acțiunii împotriva deciziei finale cu privire la viză și, astfel, i (li) se poate permite să prezinte o susținere a motivului sau motivelor care stau la baza obiecțiilor?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (JO 2009, L 243, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Gerechtshof te Amsterdam (Țările de Jos) la 14 martie 2019 —
Dexia Nederland BV/XXX**

(Cauza C-229/19)

(2019/C 187/49)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof te Amsterdam

Părțile din procedura principală

Apelantă: Dexia Nederland BV

Intimată: XXX

Întrebarea preliminară

Directiva 93/13 ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că o clauză ar trebui să fie deja considerată drept abuzivă din perspectiva criteriilor prevăzute în respectiva directivă, în cazul în care, evaluată pe baza tuturor împrejurărilor care însoțesc încheierea contractului, clauza respectivă permite simpla posibilitate a unui dezechilibru semnificativ și nejustificat, în funcție de circumstanțele care pot să apară în cursul contractului, în special întrucât clauza stabilește în mod anticipat, în privința unui posibil avantaj care este generat în favoarea vânzătorului la data rezilierii anticipate a contractului, un anumit procent din valoarea rămasă a contractului de leasing, prin derogare de la normele aplicabile din dreptul național, conform cărora avantajul respectiv nu este prestabilit, ci trebuie să fie determinat în funcție de circumstanțele care însoțesc rezilierea contractului, în special de cuantumul ratei dobânzii care ar trebui aplicată pentru perioada rămasă unei valori primite anticipat?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 19 martie 2019 — Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft./Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

(Cauza C-237/19)

(2019/C 187/50)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Recurentă: Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.

Intimată: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 alineatul (1) litera (e) [punctul (ii)] din Directiva 2008/95/CE din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, în cazul semnelor constituite exclusiv din forma unui produs,
 - a) se poate examina dacă forma este necesară pentru obținerea rezultatului tehnic urmărit numai pe baza reprezentării grafice care figurează în registru sau
 - b) se poate lua în considerare de asemenea percepția publicului relevant?

Cu alte cuvinte, se poate lua în considerare faptul că publicul relevant știe că forma a cărei înregistrare se solicită este necesară pentru obținerea rezultatului tehnic urmărit?
- 2) Articolul 3 alineatul (1) litera (e) [punctul (iii)] din Directiva 2008/95/CE din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci trebuie interpretat în sensul că motivul de refuz este aplicabil semnelor constituite exclusiv din forma produsului, în raport cu care se poate determina dacă forma dă o valoare substanțială produsului, luând în considerare percepția sau cunoștințele cumpărătorului despre produsul reprezentat grafic?
- 3) Articolul 3 alineatul (1) litera (e) [punctul (iii)] din Directiva 2008/95/CE din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci trebuie interpretat în sensul că motivul de refuz este aplicabil semnelor constituite exclusiv dintr-o formă,
 - a) care, datorită caracterului său individual, beneficiază deja de protecția conferită desenelor și modelelor industriale, sau
 - b) al cărei aspect estetic în sine dă o anumită valoare produsului?

⁽¹⁾ JO 2008, L 299, p. 25.

Recurs introdus la 18 martie 2019 de George Haswani împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 16 ianuarie 2019 în cauza T-477/17, Haswani/Consiliul

(Cauza C-241/19 P)

(2019/C 187/51)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: George Haswani (reprezentant: G. Karouni, avocat)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Concluziile

- anularea Hotărârii din 16 ianuarie 2019, T-477/17, în integralitate;
- obligarea la eliminarea numelui domnului Georges Haswani din anexele la actele atacate la Tribunal;
- evocarea cauzei și:
 - anularea Deciziei 2015/1836 și a Regulamentului 2015/1828;
 - obligarea Consiliului la plata unei sume de 100 000 de euro cu titlu de prejudiciu moral către domnul Haswani;
- obligarea Consiliului la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de recurent, atât în fața Tribunalului, cât și în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv se întemeiază pe eroarea de drept, pe încălcarea Deciziei 2015/1836 [considerentul (6)] și a Deciziei 2013/255 [considerentul (5)], astfel cum a fost modificată prin Decizia 2015/1836, precum și pe inversarea sarcinii probei și pe încălcarea principiului prezumției de nevinovăție.

Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea obligației de motivare și pe lipsa de motivare.

Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea principiului proporționalității și pe lipsa de motivare.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 27 martie 2019 — EUROVIA
Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Cauza C-258/19)

(2019/C 187/52)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Recurentă: EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft.

Intimată: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Întrebările preliminare

- 1) Practica unui stat membru care, în scopul exercitării dreptului de deducere, vizează exclusiv momentul la care a survenit faptul generator al TVA-ului, fără a ține seama de faptul că exista un litigiu de drept civil între părți privind gradul de punere în aplicare, care a fost soluționat pe cale judiciară, astfel încât factura nu a fost emisă decât după pronunțarea unei hotărâri definitive este contrară principiului neutralității fiscale și cerințelor de formă care condiționează dreptul de deducere a TVA-ului?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, se poate înlătura termenul de prescripție de 5 ani prevăzut de legislația statului membru pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA-ului, termen care începe să curgă de la data la care au fost prestate serviciile?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ, exercitarea dreptului de deducere este influențată de luarea în considerare, având în vedere împrejurările speței, a faptului că prețul, astfel cum a fost stabilit printr-o hotărâre definitivă, nu a fost plătit decât ca urmare a procedurii de executare silită inițiată de contractant, motiv pentru care factura nu a fost emisă decât după expirarea termenului de prescripție?

Recurs introdus la 26 martie 2019 de Bena Properties Co. SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 16 ianuarie 2019 în cauza T-412/16, Bena Properties/Consiliul

(Cauza C-260/19 P)

(2019/C 187/53)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Bena Properties Co. SA (reprezentant: E. Ruchat, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurente

- Declararea recursului ca fiind admisibil și fondat;
- în consecință, anularea Hotărârii din 16 ianuarie 2019, Bena Properties/Consiliul, T-412/16.

Statuând pe cale de dispoziții noi:

- anularea Deciziei (PESC) 2016/850 din 27 mai 2016 și a actelor subsecvente de executare, în măsura în care o privesc pe recurentă;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv se întemeiază pe o eroare de drept întrucât Tribunalul a încălcat dreptul recurenteii, consacrat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale, de a fi ascultată anterior adoptării unor noi măsuri restrictive.

Al doilea motiv se întemeiază pe o eroare de drept și pe o denaturare a faptelor întrucât Tribunalul a ignorat articolele depuse de recurentă în susținerea acțiunii sale în anulare pentru a demonstra că nu susține regimul sirian.

Al treilea motiv se întemeiază pe o eroare de drept întrucât Tribunalul nu a declarat nelegale dispozițiile 27 și 28 din Decizia 2013/255/PESC, potrivit căreia apartenența la familia Al-Assad sau la familia Makhoulouf constituie un criteriu autonom care justifică impunerea unei sancțiuni, inversând cu aceeași ocazie sarcina probei.

Recurs introdus la 26 martie 2019 de Cham Holding Co. SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 16 ianuarie 2019 în cauza T-413/16, Cham/Consiliul

(Cauza C-261/19 P)

(2019/C 187/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Cham Holding Co. SA (reprezentant: E. Ruchat, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurenteii

- Declararea recursului ca fiind admisibil și fondat;
- în consecință, anularea Hotărârii din 16 ianuarie 2019, Cham/Consiliul, T-413/16.

Statuând pe cale de dispoziții noi:

- anularea Deciziei (PESC) 2016/850 din 27 mai 2016 și a actelor subsecvente de executare, în măsura în care o privesc pe recurentă;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv se întemeiază pe o eroare de drept întrucât Tribunalul a încălcat dreptul recurenteii, consacrat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale, de a fi ascultată anterior adoptării unor noi măsuri restrictive.

Al doilea motiv se întemeiază pe o eroare de drept și pe o denaturare a faptelor întrucât Tribunalul a ignorat articolele depuse de recurentă în susținerea acțiunii sale în anulare pentru a demonstra că nu susține regimul sirian.

Al treilea motiv se întemeiază pe o eroare de drept întrucât Tribunalul nu a declarat nelegale dispozițiile 27 și 28 din Decizia 2013/255/PESC, potrivit cărora apartenența la familia Al-Assad sau la familia Makhoulouf constituie un criteriu autonom care justifică impunerea unei sancțiuni, inversând cu aceeași ocazie sarcina probei.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Polymeles Protodikeio Athinon (Grecia) la 28 martie 2019 — RM, SN/Agrotiki Trapeza tis Ellados AE

(Cauza C-262/19)

(2019/C 187/55)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Polymeles Protodikeio Athinon

Părțile din procedura principală

Reclamanți: RM, SN.

Pârâtă: Agrotiki Trapeza tis Ellados AE

Întrebările preliminare

- 1) Dispoziția de la articolul 70 alineatul 1 din Legea 4235/2014, potrivit căruia „[...] În ceea ce privește ipotecile sau rezervarea unor ipoteci înscrise în registrele imobiliare pertinente și, eventual, la oficiul de publicitate imobiliară competent în favoarea băncii «AGROTIKI TRAPEZA TIS ELLADOS A.E.» (denumită în continuare «banca»), aflată deja în lichidare specială, asupra bunurilor imobile agricole sau asupra unităților de producție agricolă aparținând unor agricultori persoane fizice sau unor agricultori terți persoane fizice pentru a garanta toate creanțele băncii rezultate din împrumuturile — tranșe de capital, dobânzi, dobânzi de întârziere, inclusiv dobânzi la dobânzile scadente și la dobânzile de întârziere, taxe, costuri sau cheltuieli și alte fonduri, astfel cum sunt identificate în contractul de finanțare respectiv — acordate de această bancă agricultorilor persoane fizice pentru finanțări pe termen scurt și mediu destinate exclusiv activității lor agricole și a căror plată este în întârziere, în tot sau în parte, cuantumul finanțării pentru care s-a înscris ipoteca sau rezervarea unei ipoteci se limitează la cota de 120 % din capitalul finanțat, cu condiția ca toate creanțele băncii, menționate anterior, care rezultă din finanțare să nu depășească (inclusiv sumele deja rambursate) dublul capitalului inițial, iar, în cazul în care toate creanțele menționate anterior depășesc dublul capitalului inițial la momentul intrării în vigoare a prezentului articol și finanțarea devine, dacă nu a devenit deja, scadentă și exigibilă începând cu acel moment, cuantumul finanțării se limitează la dublul capitalului finanțării obținute.

În cazul înscrierii unei ipoteci sau a rezervării unei ipoteci asupra mai multor bunuri imobile agricole ale unui agricultor persoană fizică sau ale unui terț persoană fizică, ipoteca sau rezervarea unei ipoteci este limitată de bancă la bunul imobil sau la bunurile imobile afectate garantării creanței sale până la aceste praguri și, cu prioritate, la cel sau la cele care nu constituie locuința principală și/sau principalul depozit al bunurilor agricole ale agricultorului sau ale unui terț”, trebuie interpretată în sensul că se încadrează în noțiunea de ajutor de stat potrivit articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene?

- 2) Dispoziția de la articolul 70 alineatul 1 din Legea 4235/2014, citat anterior, este compatibilă cu piața internă potrivit articolului 107 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene?
- 3) Dispoziția de la articolul 70 alineatul 1 din Legea 4235/2014, citat anterior, poate fi considerată compatibilă cu piața internă potrivit articolului 107 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichts Wiesbaden (Germania) la 1 aprilie 2019 —
VQ/Land Hessen**

(Cauza C-272/19)

(2019/C 187/56)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Părțile din procedura principală

Reclamant: VQ

Pârât: Land Hessen

Întrebările preliminare

- 1) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) ⁽¹⁾ — în speță, articolul 15 din RGPD, Dreptul de acces al persoanei vizate — este aplicabil și comisiei din cadrul parlamentului unui stat component al unui stat membru responsabile pentru prelucrarea datelor cetățenilor — în speță, Comisia pentru petiții din Landtag (Parlamentul landului) Hessa —, aceasta urmând a fi tratată în această privință ca o autoritate în sensul articolului 4 punctul 7 din Regulamentul (UE) 2016/679?
- 2) Instanța de trimitere este o instanță judecătorească independentă și imparțială în sensul dispozițiilor coroborate ale articolului 267 TFUE și ale articolului 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?

⁽¹⁾ JO 2016, L 119, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Općinski sud u Zadru (Croatia) la 2 aprilie 2019 — R. D., A. D./Raffeißenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Cauza C-277/19)

(2019/C 187/57)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Općinski sud u Zadru

Părțile din procedura principală

Reclamanți: R. D., A. D.

Pârâtă: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Întrebările preliminare

- 1) Care sunt sfera de aplicare și întinderea protecției consumatorilor prevăzută de Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului, precum și de Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale⁽²⁾ și de modificare a Directivelor 2008/48/CE⁽³⁾ și 2013/36/UE⁽⁴⁾ și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010⁽⁵⁾?
- 2) Reclamanții sunt consumatori în sensul prevederilor Directivei 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului, precum și ale Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, dat fiind că pârâta le contestă reclamanților statutul de consumatori?
- 3) Dispozițiile naționale prevăzute la articolul 3 alineatul 1 litera (a) din Legea privind creditele pentru consumatori se opun prevederilor articolului 4 din Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 și articolului 3 din Directiva 2008/48/CE și restului obiectivelor și scopului de protecție a consumatorilor prevăzute în preambulul Directivei 2014/17/UE prin faptul că stabilesc limita maximă de protecție a consumatorului la o sumă precisă, respectiv 1 000 000,00 kuna?
- 4) Articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 trebuie interpretat în sensul că o situația în care pârâta este o cooperativă de credit înregistrată în Republica Austria, care nu dispunea de autorizația Băncii Centrale a Croației pentru acordarea de credite pentru consumatori în 2007 și 2008 și nici de autorizația specială a Ministerului Finanțelor în conformitate cu articolul 22 din ZPP, și nici nu dispune de un reprezentant înregistrat sau de o filială în Republica Croația constituie o cauză pentru declararea nulității contractului de credit și o încălcare a dispozițiilor directivei deoarece astfel există riscul de a se aduce atingere în mod direct drepturilor consumatorilor persoane fizice pe teritoriul Republicii Croația, în măsura în care pârâta nu făcea obiectul monitorizării prevăzute de lege cu scopul de a proteja consumatorii și de a stabili norme și criterii unitare pentru acordarea creditelor pentru consumatori în cazul creditelor ipotecare, astfel cum se menționează în preambulul Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014?

- 5) Se poate considera că în speță există o încălcare a articolelor 18, 19 și 20 din Directiva 2014/17/UE dat fiind că principiile bunei-credințe și loialității constituie un standard juridic, cu alte cuvinte, că la încheierea contractului de credit s-a produs o încălcare a directivei menționate întrucât creditul a fost acordat cu o rată a dobânzii efective de 9,4 %, în timp ce consumatorii de naționalitate austriacă din Republica Austria pârâta le acordă credite cu o rată a dobânzii de 4 % — conform articolului 1000 al ABGB (Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch — Codul Civil austriac) — și dat fiind că, în calitate de instituție de credit, o modifică unilateral și că aceasta acordă credite exclusiv pe baza unei ipotecii?
- 6) Se poate considera că a existat o încălcare a dispozițiilor Directivei 2014/14/UE, coroborată cu Directiva 2008/48/CE, cu Directiva 2013/36/UE și cu Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, având în vedere dispozițiile articolului 2 și ale articolului 5 alineatul 1 punctul 2 din Legea privind instituțiile de credit, în cazul în care pârâtei, în calitate de instituție supusă dreptului austriac, îi este permis, în lipsa unei autorizații și a monitorizării din partea autorităților naționale, să acorde credite pentru consumatori cetățenilor croați pe teritoriul Republicii Croația și se poate considera că într-o astfel de situație prevederile naționale menționate nu conferă protecția adecvată persoanelor fizice consumatori, care este prevăzută la articolul 5 din Directiva 2014/17/UE intitulat „Autorități competente” și că pârâta nu a acționat conform cu principiile bunei-credințe și loialității prevăzute la articolul 4 din ZOO, având drept consecință nulitatea prevederilor din contractul de credit?
- 7) Există un viciu de formă la momentul încheierii unui contract de credit, cu alte cuvinte, în cauza principală s-a produs o încălcare a articolelor 13, 14 și 16 din Directiva 2014/17/UE, prin prevederea la clauza A din contractul de credit cu rambursare unică (pagina 2): „Rata dobânzii anuale efective este de 9,4 %. În ceea ce privește dobânda anuală în cazul întârzierii rambursării, consultați informațiile afișate la ghișeu”?
- 8) Se poate considera că într-o situație precum cea care face obiectul procedurii principale a avut loc o încălcare a articolelor 13, 14 și 16 din Directiva 2014/17/UE, dat fiind că contractele de credit în litigiu sunt contracte de adeziune redactate pe formulare elaborate în prealabil de către pârâtă, formulare redactate în limba germană pentru care nu există traduceri integrale în limba maternă a reclamantilor și că încheierea contractului este precedată de publicitate printr-o rețea de intermediari ai pârâtei (cooperativei) în Republica Croația și care, la fel ca pârâta, prin prisma legislației croate, nu dispuneau de autorizație din partea Băncii Centrale a Croației pentru efectuarea de operațiuni de credit și nici de autorizația din partea Ministerului Finanțelor pentru acordarea de credite pentru consumatori pe teritoriul Republicii Croația?
- 9) Se poate considera că într-o situație precum cea din procedura principală se produce o încălcare a dispozițiilor Directivei 2014/17/UE, coroborată cu Directiva 2008/48/CE, cu Directiva 2013/36/UE și cu Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, în cazul în care dispozițiile naționale, și anume articolul 2 alineatele 1, 2 și 3, precum și articolul 5 alineatul 1 punctele 1 și 2 din Legea privind instituțiile de credit fac posibilă efectuarea de către pârâtă, în calitate de instituție de drept austriac, în lipsa unei autorizații din partea autorității naționale croate de supraveghere, a unor operațiuni de credit pentru consumatori destinate cetățenilor croați pe teritoriul Republicii Croația și se poate considera că într-o astfel de situație normele naționale nu conferă protecția adecvată persoanelor fizice care sunt consumatori prevăzută la articolul 5 din Directiva 2014/17/UE, intitulat „Autorități competente”, și că pârâta nu a acționat conform cu principiile bunei-credințe și loialității prevăzute la articolul 4 din ZOO, fapt care ar avea drept consecință nulitatea dispozițiilor contractului de credit?
- 10) Inexistența unor norme corespunzătoare de punere în aplicare în ordinea juridică croată în momentul încheierii contractelor de credit în 2007 și 2008 care să reglementeze în mod detaliat posibilitatea și condițiile de îndatorare a cetățenilor croați în străinătate a generat un dezechilibru semnificativ între poziția debitorilor, pe de o parte, și cea a băncilor, pe de altă parte, iar vidul juridic i-a lăsat neprotejați pe respectivii debitori, ceea ce ar fi contrar dispozițiilor Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014, în special articolului 13 din aceasta?

(1) Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2011, L 304, p. 64).

(2) Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 60, p. 34).

(3) Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (LO 2008, L 133, p. 66).

(4) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO 2013, L 176, p. 338).

(5) Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO 2010, L 331, p. 12).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal administratif de Paris (Franța) la 3 aprilie 2019 —
XS/Recteur de l'académie de Paris**

(Cauza C-281/19)

(2019/C 187/58)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administratif de Paris

Părțile din procedura principală

Reclamant: XS

Pârât: Recteur de l'académie de Paris

Întrebarea preliminară

Reglementarea franceză care nu ia în considerare funcțiile exercitate anterior de un agent în cadrul Comisiei Europene sau, în sens mai larg, al unei instituții europene, în vederea stabilirii încadrării sale în corpul profesoral, în condițiile în care această reglementare prevede, printre altele, luarea în considerare a activităților profesionale desfășurate anterior în cadrul unei administrații a unui stat membru al Uniunii Europene, încalcă obligațiile și domeniul de aplicare aferente articolului 45 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene?

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2019 — Comisia Europeană/Republica Slovenia

(Cauza C-316/19)

(2019/C 187/59)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn și B. Rous Demiri)

Pârâtă: Republica Slovenia

Concluziile reclamantei

- În temeiul articolului 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Comisia solicită Curții de Justiție să declare că, prin sechestrarea unilaterală în sediul Băncii Sloveniei a unor documente legate de activitatea SEBC și a Eurosistemului și prin cooperarea neloială cu BCE în această privință, Republica Slovenia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 343 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, al articolului 39 din Protocolul nr. 4 privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, al articolelor 2, 18 și 22 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, precum și al articolului 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană.
- obligarea Republicii Slovenia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Prin percheziția efectuată și sechestrul aplicat în sediul Băncii Sloveniei din 6 iulie 2016 s-a adus atingere inviolabilității arhivelor Uniunii Europene în sensul articolului 343 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, al articolului 39 din Protocolul nr. 4 și al articolelor 2 și 22 din Protocolul nr. 7, coroborate cu articolul 18 din acest din urmă protocol, precum și al articolului 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană. Percheziția și sechestrul au fost realizate unilateral, fără acordul BCE, și, în cazul unui dezechilibru între BCE și autoritățile slovene, fără o decizie a Curții de Justiție a Uniunii Europene. În pofida repetatelor avertizări, autoritățile slovene care au aplicat sechestrul nu au încercat să separe documentele care fac parte din arhivele Uniunii și nu au discutat constructiv cu BCE pe această temă.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019 — Deutsche Post/Comisia

(Cauza T-388/11) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Sectorul poștal — Finanțarea costurilor suplimentare salariale și de asigurări sociale privind o parte a personalului Deutsche Post prin intermediul unor subvenții și venituri rezultate din remunerarea serviciilor cu prețuri reglementate — Decizie de a extinde procedura oficială de investigare — Decizie de constatare a existenței unor ajutoare noi la încheierea fazei de examinare preliminară — Acțiune în anulare — Act atacabil — Interesul de a exercita acțiunea — Admisibilitate — Consecințe ale anulării deciziei finale — Obligația de motivare”)

(2019/C 187/60)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Post AG (Bonn, Germania) (reprezentanți: J. Sedemund, T. Lübbig și M. Klasse, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Grespan, T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: UPS Europe SPRL/BVBA, fostă UPS Europe NV/SA (Bruxelles, Belgia) și United Parcel Service Deutschland Sàrl & Co. OHG, fostă UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Germania) (reprezentanți: inițial T. Ottervanger și E. Henny, ulterior T. Ottervanger și în final R. Wojtek, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Deciziei C(2011) 3081 final a Comisiei din 10 mai 2011 de a extinde procedură oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE în ceea ce privește ajutorul de stat C 36/07 (ex NN 25/07) acordat de Republica Federală Germania în favoarea Deutsche Post, al cărei rezumat a fost publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO 2011, C 263, p. 4)

Dispozitivul

- 1) Respinge excepția de inadmisibilitate.
- 2) Anulează Decizia C(2011) 3081 final a Comisiei Europene din 10 mai 2011 de a extinde procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE în ceea ce privește ajutorul de stat C 36/07 (ex NN 25/07) acordat de Republica Federală Germania în favoarea Deutsche Post.
- 3) Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de Deutsche Post AG.
- 4) UPS Europe SPRL/BVBA și United Parcel Service Deutschland Sàrl & Co. OHG suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

(1) JO C 282, 24.9.2011.

Hotărârea Tribunalului din 9 aprilie 2019 — Sopra Steria Group/Parlamentul European(Cauza T-182/15) ⁽¹⁾

(„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Prestarea de servicii informatice pentru Parlament, precum și pentru alte instituții și organe ale Uniunii — Excludere din cadrul procedurilor de achiziții publice — Potențial conflict de interese — Omisiunea de a furniza informațiile solicitate de autoritatea contractantă — Articolul 107 alineatul (1) litera (b) din regulamentul financiar — Transparență — Proporționalitate — Egalitate de tratament — Articolul 102 alineatul (1) din regulamentul financiar”)

(2019/C 187/61)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sopra Steria Group SA (Annecy-le-Vieux, Franța) (reprezentanți: A. Verlinden, R. Martens și J. Joossen, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: B. Simon și L. Tapper Brandberg, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtului: CGI Luxembourg SA (Bertrange, Luxemburg), și Intrasoft International SA (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: N. Korogiannakis, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea deciziilor Parlamentului adoptate în cadrul procedurii de cerere de ofertă PE/ITEC ITS14 privind prestarea de servicii informatice pentru Parlament, precum și pentru alte instituții și organe ale Uniunii Europene, de respingere a ofertelor consorțiilor IBI IUS și STEEL, din care făcea parte reclamanta, pentru loturile nr. 2 și nr. 3.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Sopra Steria Group SA suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Parlamentul European.
- 3) CGI Luxemburg SA și Intrasoft International SA suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 262, 10.8.2015.

Hotărârea Tribunalului din 9 aprilie 2019 — Close și Cegelec/Parlamentul(Cauza T-259/15) ⁽¹⁾

(„Contracte de achiziții publice de lucrări — Procedură de cerere de ofertă — Construirea unei centrale electrice — Extindere și modernizare a clădirii Konrad Adenauer la Luxemburg — Respingerea ofertei unui ofertant — Atribuirea contractului altui ofertant — Criterii de selecție — Capacitatea financiară și economică — Capacitatea tehnică și profesională — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere”)

(2019/C 187/62)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: SA Close (Bruxelles, Belgia) (Harzé-Aywaille, Belgia), Cegelec (reprezentanți: J. -M. Rijkers și J. L. Teheux, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: inițial M. Rantala și M. Mraz, ulterior J.-M. Stenier, B. Schäfer și M. Mraz, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea deciziei Parlamentului din 19 martie 2015 de respingere a ofertei prezentate de reclamante în cadrul cererii de ofertă INLO-D-UPII-T-14-AO 4 referitoare la contractul de achiziții publice de lucrări cu privire la lotul 73 (centrala electrică) a proiectului de extindere și de modernizare a clădirii Konrad Adenauer din Luxemburg și de atribuire a acestui lot altui ofertant.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) SA Close și Cegelec, pe de-o parte, și Parlamentul European, pe de altă parte, suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată, inclusiv cheltuielile de judecată efectuate în procedura măsurilor provizorii.

(¹) JO C 236, 20.7.2015.

Hotărârea Tribunalului din 12 aprilie 2019 — Deutsche Lufthansa/Comisia

(Cauza T-492/15) (¹)

(„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Măsuri puse în aplicare de Germania în favoarea aeroportului Frankfurt-Hahn și a companiilor aeriene care utilizează acest aeroport — Decizie care califică măsurile în favoarea aeroportului Frankfurt-Hahn drept ajutoare de stat compatibile cu piața internă și prin care se constată inexistența unui ajutor de stat în favoarea companiilor aeriene care utilizează acest aeroport — Lipsa afectării individuale — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”)

(2019/C 187/63)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Germania) (reprezentant: A. Martin-Ehlers, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Herrmann, T. Maxian Rusche și S. Noë, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Land Rheinland-Pfalz (Germania) (reprezentant: C. Koenig, profesor) și Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd (Dublin, Irlanda) (reprezentanți: G. Berrisch, avocat și B. Byrne, solicitor)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei (UE) 2016/789 a Comisiei din 1 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.21121 (C 29/08) (ex NN 54/07) pus în aplicare de Germania referitor la finanțarea aeroportului Frankfurt-Hahn și [la] relațiile financiare dintre aeroport și compania aeriană Ryanair (JO 2016, L 134, p. 46)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă Deutsche Lufthansa AG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 363, 3.11.2015.

Hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019 — Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia

(Cauza T-300/16) (¹)

(„Subvenții — Importuri de tuburi și țevi din fontă ductilă originare din India — Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/387 — Impunerea unei taxe compensatorii definitive — Sistem indian de instituire a unei taxe la export pentru minereul de fier și a unei duble taxări a transportului feroviar de marfă dezavantajoase pentru transportul de minereu de fier pentru export — Articolul 3 punctul 1 litera (a) punctul (iv) din Regulamentul (CE) nr. 597/2009 [înlocuit de Regulamentul (UE) 2016/1037] — Contribuție financiară — Furnizare de bunuri — Acțiune constând în «însărcinarea» unui organism privat să execute o funcție care reprezintă o contribuție financiară — Articolul 4 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 597/2009 — Caracterul specific al unei subvenții — Articolul 6 litera (d) din Regulamentul nr. 597/2009 — Calcularea avantajului — Prejudiciu cauzat industriei din Uniune — Calcularea subcotării prețului și a marjei prejudiciului — Legătură de cauzalitate — Acces la datele confidențiale ale anchetei antisubvenție — Dreptul la apărare”)

(2019/C 187/64)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Jindal Saw Ltd (New Delhi, India), Jindal Saw Italia SpA (Trieste, Italia) (reprezentanți: R. Antonini și E. Monard, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. F. Brakeland și G. Luengo, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Saint-Gobain Pam (Pont à Mousson, Franța) (reprezentanți: O. Prost, A. Coelho Dias și C. Bouvarel, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/387 al Comisiei din 17 martie 2016 de instituire a unei taxe compensatorii definitive asupra importurilor de tuburi și țevi din fontă ductilă (cunoscută și sub denumirea de fontă cu grafit sferoidal) originare din India (JO 2016, L 73, p. 1) în măsura în care acest regulament le privește pe reclamante

Dispozitivul

- 1) *Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/387 al Comisiei din 17 martie 2016 de instituire a unei taxe compensatorii definitive asupra importurilor de tuburi și țevi din fontă ductilă (cunoscută și sub denumirea de fontă cu grafit sferoidal) originare din India în măsura în care privește Jindal Saw Ltd.*
- 2) *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Jindal Saw și de Jindal Saw Italia SpA.*
- 3) *Saint Gobain Pam suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 314, 29.8.2016.

Hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019 — Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia

(Cauza T-301/16) (¹)

(„Dumping — Importuri de tuburi și țevi din fontă ductilă originare din India — Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/388 — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 [înlocuit de Regulamentul (UE) 2016/1036] — Marjă de dumping — Stabilirea prețului de export — Asociere între exportator și importator — Preț de export fiabil — Construirea prețului de export — Marjă rezonabilă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte cheltuieli generale — Marjă rezonabilă pentru profit — Prejudiciu cauzat industriei din Uniune — Calcularea subcotării prețului și a marjei prejudiciului — Legătură de cauzalitate — Acces la datele confidențiale ale anchetei antidumping — Dreptul la apărare”)

(2019/C 187/65)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Jindal Saw Ltd (New Delhi, India), Jindal Saw Italia SpA (Trieste, Italia) (reprezentanți: R. Antonini și E. Monard, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. F. Brakeland și G. Luengo, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Saint-Gobain Pam (Pont à Mousson, Franța) (reprezentanți: O. Prost, A. Coelho Dias și C. Bouvarel, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/388 al Comisiei din 17 martie 2016 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de tuburi și țevi din fontă ductilă (cunoscută și sub denumirea de fontă cu grafit sferoidal) originare din India (JO 2016, L 73, p. 53), în măsura în care acest regulament le privește pe reclamante.

Dispozitivul

- 1) *Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/388 al Comisiei din 17 martie 2016 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de tuburi și țevi din fontă ductilă (cunoscută și sub denumirea de fontă cu grafit sferoidal) originare din India, în măsura în care acesta privește Jindal Saw Ltd.*
- 2) *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Jindal Saw și de Jindal Saw Italia SpA.*
- 3) *Saint-Gobain Pam suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 314, 29.8.2016.

Hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019 — Gamaa Islamiya Egipt/Consiliul

(Cauza T-643/16) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive specifice adoptate împotriva unor persoane, a unor grupuri și a unor entități în vederea combaterii terorismului — Înghețarea fondurilor — Posibilitatea unei autorități a unui stat terț de a fi calificată drept autoritate competentă în sensul Poziției comune 2001/931/PESC — Baza factuală a deciziei de înghețare a fondurilor — Obligația de motivare — Autentificarea actelor Consiliului”)

(2019/C 187/66)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Al-Gama'a al-Islamiyya Egypt (Gamaa Islamiya Egipt) (reprezentant: L. Glock, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial G. Étienne și H. Marcos Fraile, ulterior H. Marcos Fraile, B. Driessen și V. Piessevaux și în final H. Marcos Fraile, B. Driessen și A. Sikora-Kaléda, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Norris, L. Havas, R. Tricot și L. Baumgart, ulterior R. Tricot, C. Zadra și A. Tizzano, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, având ca obiect anularea, în primul rând, a Deciziei (PESC) 2016/1136 a Consiliului din 12 iulie 2016 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei 2015/2430/PESC (JO 2016, L 188, p. 21) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1127 al Consiliului din 12 iulie 2016 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2425 (JO 2016, L 188, p. 1), în al doilea rând, a Deciziei (PESC) 2017/154 a Consiliului din 27 ianuarie 2017 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei (PESC) 2016/1136 (JO 2017, L 23, p. 21) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/150 al Consiliului din 27 ianuarie 2017 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1127 (JO 2017, L 23, p. 3), în al treilea rând, a Deciziei (PESC) 2017/1426 a Consiliului din 4 august 2017 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică

articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului, și de abrogare a Deciziei (PESC) 2017/154 (JO 2017, L 204, p. 95) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/1420 al Consiliului din 4 august 2017 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului, și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/150 (JO 2017, L 204, p. 3), în al patrulea rând, a Deciziei (PESC) 2018/475 a Consiliului din 21 martie 2018 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei (PESC) 2017/1426 (JO 2018, L 79, p. 26) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/468 al Consiliului din 21 martie 2018 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/1420 (JO 2018, L 79, p. 7), în al cincilea rând, a Deciziei (PESC) 2018/1084 a Consiliului din 30 iulie 2018 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei (PESC) 2018/475 (JO 2018, L 194, p. 144) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/1071 al Consiliului din 30 iulie 2018 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/468 (JO 2018, L 194, p. 23), în măsura în care aceste acte o privesc pe reclamantă.

Dispozitivul

- 1) *Anulează Decizia (PESC) 2016/1136 a Consiliului din 12 iulie 2016 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei 2015/2430/PESC, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1127 al Consiliului din 12 iulie 2016 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2425, Decizia (PESC) 2017/154 a Consiliului din 27 ianuarie 2017 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei (PESC) 2016/1136, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/150 al Consiliului din 27 ianuarie 2017 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1127, Decizia (PESC) 2017/1426 a Consiliului din 4 august 2017 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului, și de abrogare a Deciziei (PESC) 2017/154, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1420 al Consiliului din 4 august 2017 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului, și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/150, Decizia (PESC) 2018/475 a Consiliului din 21 martie 2018 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei (PESC) 2017/1426, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/468 al Consiliului din 21 martie 2018 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/1420, Decizia (PESC) 2018/1084 a Consiliului din 30 iulie 2018 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei (PESC) 2018/475 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1071 al Consiliului din 30 iulie 2018 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/468, în măsura în care aceste acte privesc „Gama'a al-Islamiyya” (cunoscută și sub denumirea de „Al Gama'a al-Islamiyya”) („grup islamic” — „GI”).*
- 2) *Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Al-Gama'a al-Islamiyya Egypt (Gamaa Islamiya Egypt).*
- 3) *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 419, 14.11.2016.

Hotărârea Tribunalului din 4 aprilie 2019 — Hesse și Wedl & Hofmann/EUIPO (TESTA ROSSA)**(Cauzele conexe în cauzele T-910/16 și T-911/16) ⁽¹⁾**

(Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca Uniunii Europene figurativă TESTA ROSSA — Declarație parțială de decădere — Articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Dovada utilizării — Utilizare externă a mărcii contestate — Egalitate de tratament)

(2019/C 187/67)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant în cauza T-910/16: Kurt Hesse (Nuremberg, Germania) (reprezentant: M. Krogmann, avocat)

Reclamant în cauza T-911/16: Wedl & Hofmann GmbH (Mils, Austria) (reprezentant: T. Raubal, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: M. Fischer, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal, în cauza T-910/16 și, respectiv, în cauza T-911/16: Wedl & Hofmann GmbH et Kurt Hesse

Obiectul

Acțiuni formulate împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 5 octombrie 2016 (cauza R 68/2016-1), privind o procedură de decădere între domnul Hesse și Wedl & Hofmann

Dispozitivul

- 1) Conexează cauzele T 910/16 și T 911/16 în vederea pronunțării hotărârii.
- 2) Respinge acțiunile.
- 3) În cauza T 910/16, îl obligă pe domnul Kurt Hesse la plata cheltuielilor de judecată.
- 4) În cauza T 911/16, obligă Wedl & Hofmann GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 53, 20.2.2017.

Hotărârea Tribunalului din 4 aprilie 2019 — Sharif/Consiliul**(Cauza T-5/17) ⁽¹⁾**

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Siriei — Înghetarea fondurilor — Dreptul la apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Eroare vădită de apreciere — Drept de proprietate — Proporționalitate — Atingere adusă reputației”)

(2019/C 187/68)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Ammar Sharif (Damasc, Siria) (reprezentanți: B. Kennelly, QC și J. Pobjoy, barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Kyriakopoulou, P. Mahnič și V. Piessevaux, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Havas și J. Norris, agenți)

Obiectul

Cu titlu principal, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei de punere în aplicare (PESC) 2016/1897 a Consiliului din 27 octombrie 2016 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2016, L 293, p. 36), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1893 al Consiliului din 27 octombrie 2016 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2016, L 293, p. 25), a Deciziei (PESC) 2017/917 a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2017, L 139, p. 62), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/907 al Consiliului din 29 mai 2017 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2017, L 139, p. 15), a Deciziei (PESC) 2018/778 a Consiliului din 28 mai 2018 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2018, L 131, p. 16) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/774 al Consiliului din 28 mai 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2018, L 131, p. 1), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant, și, cu titlu subsidiar, o cerere întemeiată pe articolul 277 TFUE prin care se solicită declararea inaplicabilității articolului 28 alineatul (2) litera (a) din Decizia 2013/255/PESC a Consiliului din 31 mai 2013 privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2013, L 147, p. 14), astfel cum a fost modificată prin Decizia (PESC) 2015/1836 a Consiliului din 12 octombrie 2015 (JO 2015, L 266, p. 75), și a articolului 15 alineatul (1a) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 36/2012 al Consiliului din 18 ianuarie 2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria și de abrogare a Regulamentului nr. 442/2011 (JO 2012, L 16, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/1828 al Consiliului din 12 octombrie 2015 (JO 2015, L 266, p. 1), în măsura în care aceste dispoziții se aplică reclamantului

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Ammar Sharif să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 53, 20.2.2017.

Hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019 — Polonia/Comisia

(Cauza T-51/17) (¹)

(„FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Sectorul fructelor și legumelor — Ajutoare pentru grupuri de producători — Cheltuieli efectuate de Polonia — Deficiențe în controalelor-cheie — Verificare a planurile de recunoaștere și a criteriilor de recunoaștere — Controale privind cererile de ajutor — Coerență economică — Caracter rezonabil al cheltuielilor — Deficiențe sistemice — Risc pentru FEGA — Corecții forfetare de 25 %”)

(2019/C 187/69)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentanți: B. Majczyna, K. Straś, M. Pawlicka și B. Paziewska, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial K. Skelly și A. Stobiecka-Kuik, ulterior A. Stobiecka-Kuik și D. Milanowska, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea în parte a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2016/2018 a Comisiei din 15 noiembrie 2016, de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2016, L 312, p. 1), în măsura în care se referă la corecțiile forfetare aplicate în privința Republicii Polone

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Obligă Republica Polonă să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, trei părți din cheltuielile efectuate de Comisia Europeană.*
- 3) *Comisia suportă o parte din propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 86, 20.3.2017

Hotărârea Tribunalului din 4 aprilie 2019 — ClientEarth/Comisia

(Cauza T-108/17) (¹)

(„REACH — Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 — Ftalat de bis (2-etilhexil) (DEHP) — Respingere ca nefondată a unei cereri de reexaminare internă a deciziei de autorizare a introducerii pe piață — Eroare de drept — Eroare vădită de apreciere — Articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006”)

(2019/C 187/70)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ClientEarth (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: A. Jones, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara, R. Lindenthal și K. Mifsud-Bonnici, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (reprezentanți: M. Heikkilä și W. Broere, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea scrisorii Comisiei din 7 decembrie 2016 prin care această instituție a respins o cerere de reexaminare internă din 2 august 2016 formulată de reclamantă împotriva Deciziei de punere în aplicare C(2016) 3549 final a Comisiei din 16 iunie 2016 privind acordarea unei autorizații de utilizare a ftalatului de bis (2-etilhexil) (DEHP) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă ClientEarth să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 121, 18.4.2017.

**Hotărârea Tribunalului din 11 aprilie 2019 — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP
(ADAPTA POWDER COATINGS)**

(Cauza T-223/17) (¹)

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă ADAPTA POWDER COATINGS — Declararea nulității de către camera de recurs — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul 2017/1001] — Încălcarea dreptului de a fi ascultat — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 94 din Regulamentul 2017/1001) — Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”)

(2019/C 187/71)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Adapta Color, SL (Peñíscola, Spania) (reprezentanți: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal și E. Armero Lavie, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: E. Markakis, A. Söder și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Statele Unite) (reprezentanți: A. Rajendra, solicitor, și S. Malynicz, QC)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 6 februarie 2017 (cauza R 2522/2015-5), privind o procedură de declarare a nulității între Coatings Foreign IP și Adapta Color

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Adapta Color, SL la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 202, 26.6.2017.

Hotărârea Tribunalului din 11 aprilie 2019 — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)

(Cauza T-224/17) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă Bio proof ADAPTA — Declaraarea nulității parțiale de către camera de recurs — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul 2017/1001] — Încălcarea dreptului de a fi ascultat — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 94 din Regulamentul 2017/1001) — Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”)

(2019/C 187/72)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Adapta Color, SL (Peñíscola, Spania) (reprezentanți: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal și E. Armero Lavie, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: E. Markakis, A. Söder și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Statele Unite) (reprezentanți: A. Rajendra, solicitor, și S. Malynicz, QC)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 6 februarie 2017 (cauza R 2521/2015-5), privind o procedură de declarare a nulității între Coatings Foreign IP și Adapta Color

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Adapta Color, SL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 202, 26.6.2017.

Hotărârea Tribunalului din 11 aprilie 2019 — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)

(Cauza T-225/17) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă Bio proof ADAPTA — Declararea nulității parțiale de către camera de recurs — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul 2017/1001] — Încălcarea dreptului de a fi ascultat — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 94 din Regulamentul 2017/1001) — Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”)

(2019/C 187/73)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Adapta Color, SL (Peñíscola, Spania) (reprezentanți: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal și E. Armero Lavie, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: E. Markakis, A. Söder și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Statele Unite) (reprezentanți: A. Rajendra, solicitor, și S. Malynicz, QC)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 6 februarie 2017 (cauza R 311/2016-5), privind o procedură de declarare a nulității între Coatings Foreign IP și Adapta Color

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Adapta Color, SL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 202, 26.6.2017.

Hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019 — Germania/Comisia

(Cauza T-229/17) ⁽¹⁾

(„Apropierea legislațiilor — Regulamentul (UE) nr. 305/2011 — Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 — Produse de construcție — Standardele armonizate EN 14342:2013 și EN 14904:2006 — Obligația de motivare”)

(2019/C 187/74)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: inițial T. Henze și J. Möller, ulterior J. Möller, agenți, asistați de M. Winkel-müller, F. van Schewick și M. Kottmann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial G. Zavvos și C. Hermes, ulterior C. Hermes și M. Huttunen, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Finlanda (reprezentant: S. Hartikainen, agent)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită, în primul rând, anularea Deciziei (UE) 2017/133 a Comisiei, din 25 ianuarie 2017 privind menținerea cu o restricție în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a trimiterii la standardul armonizat EN 14342:2013 „Pardoseli și parchet de lemn. Caracteristici, evaluarea conformității și marcare”, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2017, L 21, p. 113), în al doilea rând, a Deciziei (UE) 2017/145 la Comisiei din 25 ianuarie 2017 privind menținerea cu o restricție în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a trimiterii la standardul armonizat EN 14904:2006 „Suprafețe pentru activități sportive. Suprafețe pentru activități multisportive în sală. Specificație”, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2017, L 22, p. 62), în al treilea rând, a Comunicării Comisiei din 10 martie 2017 în cadrul punerii în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului (JO 2017, C 76, p. 32), în măsura în care face trimitere la standardele armonizate EN 14342:2013 și EN 14904:2006, în al patrulea rând, a Comunicării Comisiei din 11 august 2017 în cadrul punerii în aplicare a Regulamentului nr. 305/2011 (JO 2017, C 267, p. 16), în măsura în care face trimitere la standardele armonizate EN 14342:2013 și EN 14904:2006, în al cincilea rând, a Comunicării Comisiei din 15 decembrie 2017 în cadrul punerii în aplicare a Regulamentului nr. 305/2011 (JO 2017, C 435, p. 41), în măsura în care face trimitere la standardele armonizate EN 14342:2013 și EN 14904:2006, și, în al șaselea rând, a Comunicării Comisiei din 9 martie 2018 în cadrul punerii în aplicare a Regulamentului nr. 305/2011 (JO 2018, C 92, p. 139), în măsura în care face trimitere la standardele armonizate EN 14342:2013 și EN 14904:2006

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Republica Finlanda suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 195, 19.6.2017.

Hotărârea Tribunalului din 9 aprilie 2019 — Aldridge și alții/Comisia**(Cauza T-319/17) ⁽¹⁾**

(„Funcție publică — Agenți temporari — OLAF — Contract cu durată nedeterminată — Decizia directorului OLAF de instituire a unei reclassificări în gradul superior cu ocurență unică — Cerere de lansare a unui exercițiu de reclassificare anuală — Măsură cu caracter general — Termen de introducere a căii de atac — Momentul de la care începe să curgă termenul — Publicare pe internet — Inadmisibilitate”)

(2019/C 187/75)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamanți: Adam Aldridge (Schaerbeek, Belgia), și ceilalți 32 de reclamanți ai căror nume figurează în anexa la hotărâre (reprezentanți: S. Rodrigues, A. Tymen și A. Champetier, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial L. Radu Bouyon și M. Mensi, ulterior L. Radu Bouyon și G. Berscheid, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE, având ca obiect, pe de o parte, anularea deciziei directorului general al Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) din 15 iulie 2016 de respingere a cererii reclamanților de implementare a unui exercițiu anual de reclassificare, precum și a deciziei directorului general al OLAF din 13 februarie 2017 de respingere a reclamației formulate împotriva deciziei din 15 iulie 2016 și, pe de altă parte, repararea prejudiciului material și moral pe care reclamanții pretind că l-au suferit

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Domnul Adam Aldridge și ceilalți agenți și foști agenți temporari ai Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) ai căror nume figurează în anexă suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.*

⁽¹⁾ JO C 249, 31.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 9 aprilie 2019 — Qualcomm și Qualcomm Europe/Comisia**(Cauza T-371/17) ⁽¹⁾**

(„Concurență — Piața chipseturilor de bandă de bază utilizate în dispozitive electronice destinate publicului larg — Procedură administrativă — Articolul 18 alineatul (3) și articolul 24 alineatul (1) litera (d) din regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Decizie de solicitare de informații — Obligația de motivare — Caracterul necesar al informațiilor solicitate — Proportionalitate — Sarcina probei — Principiul interzicerii autoincriminării — Principiul bunei administrări”)

(2019/C 187/76)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Qualcomm Inc. (San Diego, California, Statele Unite), Qualcomm Europe, Inc. (Sacramento, California, Statele Unite) (reprezentanți: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato și M. Davilla, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. van Vliet, G. Conte, M. Farley și C. Urraca Caviedes, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea Deciziei C(2017) 2258 final a Comisiei din 31 martie 2017 privind o procedură de aplicare a articolului 18 alineatul (3) și a articolului 24 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului [cazul AT.39711 — Qualcomm (prețuri de ruinare)]

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Obligă Qualcomm, Inc. și Qualcomm Europe, Inc. la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii măsurilor provizorii.*

⁽¹⁾ JO C 256, 7.8.2017.

Hotărârea Tribunalului din 11 aprilie 2019 — Inditex/EUIPO — Ansell (ZARA TANZANIA ADVENTURES)**(Cauza T-655/17) ⁽¹⁾**

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative ZARA TANZANIA ADVENTURES — Mărcile Uniunii Europene verbale anterioare ZARA — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Profit necuvenit obținut din caracterul distinctiv sau din renumele mărcilor anterioare — Atingere adusă caracterului distinctiv sau renumelui mărcii anterioare”)

(2019/C 187/77)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Spania) (reprezentanți: G. Marín Raigal, G. Macías Bonilla, P. López Ronda și E. Armero Lavie, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: V. Ruzek, agent)

Celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Zainab Ansell și Roger Ansell (Moshi, Tanzania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 5 iulie 2017 (cauzele conexe R 2330/2011-2 și R 2369/2011-2) privind o procedură de opoziție între, pe de o parte, Industria de Diseño Textil și, pe de altă parte, doamna Ansell și domnul Ansell

Dispozitivul

- 1) *Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 5 iulie 2017 (cauzele conexe R 2330/2011-2 și R 2369/2011-2) în partea în care camera de recurs a admis în parte calea de atac introdusă de doamna Ansell și de domnul Ansell (cauza R 2369/2011-2) și a autorizat înregistrarea mărcii solicitate pentru serviciile enumerate la punctul 3 al dispozitivului acestei decizii și care sunt incluse în clasele 39 și 43 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare.*
- 2) *Respinge în rest acțiunea.*
- 3) *EUIPO suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) în cursul procedurii aflate pe rolul Tribunalului.*

⁽¹⁾ JO C 402, 27.11.2017.

Hotărârea Tribunalului din 11 aprilie 2019 — Kiku/OCSF — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova)

(Cauza T-765/17) ⁽¹⁾

(„Soiuri de plante — Procedură de declarare a nulității — Soiul de mere Pinova — Respingerea cererii de declarare a nulității — Noutatea soiului — Articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 — Sarcina probei — Articolul 76 din Regulamentul nr. 2100/94 — Instrumentarea din oficiu a cauzei de către OCSF”)

(2019/C 187/78)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Kiku GmbH (Girland, Italia) (reprezentați: G. Würtenberger și R. Kunze, avocați)

Pârât: Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (reprezentați: M. Ekvad, F. Mattina și O. Lamberti, agenți, asistați de A. von Mühlendahl și de H. Hartwig, avocați)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OCSF, intervenientă la Tribunal: Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Dresda, Germania) (reprezentați: inițial T. Leidereiter, ulterior B. Lorenzen, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei de recurs a OCSF din 16 august 2017 (cauza A 005/2016) privind o procedură de declarare a nulității între Kiku și Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Kiku GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 22, 22.1.2018.

Hotărârea Tribunalului din 9 aprilie 2019 — Zitro IP/EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT)

(Cauza T-277/18) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative PICK & WIN MULTISLOT — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)

(2019/C 187/79)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Zitro IP Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: A. Canela Giménez, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 14 martie 2018 (cauza R 978/2017-4), privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ PICK & WIN MULTISLOT ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Zitro IP Sàrl la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 231, 2.7.2018.

Hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019 — AV/Comisia

(Cauza T-303/18 RENV) (¹)

(„Funcție publică — Agenți temporari — Angajare — Articolul 13 din RAA — Examen medical prealabil angajării — Declarații incomplete cu ocazia examenului medical — Nedecларare a unei boli de către persoana interesată — Descoperire ulterioară de către AHCC — Articolul 32 din RAA — Aplicare retroactivă a unei rezerve medicale cu o durată de 5 ani — Sesizarea comisiei de invaliditate — Termen rezonabil — Responsabilitate — Prejudiciu moral”)

(2019/C 187/80)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: AV (reprezentant: J.-N. Louis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Bohr și L. Vernier, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită, pe de o parte, anularea deciziei Comisiei din 16 septembrie 2014 prin care autoritatea abilitată să încheie contractele de muncă a acestei instituții a decis să îi aplice reclamantului rezerva medicală prevăzută la articolul 32 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene și să nu îl admită la beneficiul prestației de invaliditate și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care pretinde că l-a suferit în legătură cu această decizie

Dispozitivul

- 1) Respinge concluziile în anulare.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata către AV a unei sume de 3 000 de euro.

- 3) Respinge în rest concluziile în despăgubire.
- 4) AV și Comisia suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii inițiale în fața Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene, în cadrul acțiunii în cauza F-91/15, și prezentei proceduri de trimitere spre rejudecare, în cauza T-303/18 RENV.
- 5) AV suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisie în cadrul procedurii de recurs, în cauza T-701/16 P.

(¹) JO C 406, 7.12.2015 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-91/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 11 aprilie 2019 — Fomanu/EUIPO — Fujifilm Imaging Germany (Reprezentarea unui fluture)

(Cauza T-323/18) (¹)

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marcă a Uniunii Europene figurativă reprezentând un fluture — Utilizare serioasă a mărcii — Decădere parțială — Articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 — Articolul 58 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001”)

(2019/C 187/81)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Fomanu AG (Neustadt an der Waldnaab, Germania) (reprezentant: S. Reichart, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: R. Manea și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Fujifilm Imaging Germany GmbH & Co. KG (Willich, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 16 martie 2018 (cauza R 2241/2016-2) privind o procedură de decădere între Fujifilm Imaging Germany și Fomanu

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Fomanu AG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 240, 9.7.2018.

Hotărârea Tribunalului din 11 aprilie 2019 — Pharmadom/EUIPO — Objectif Pharma (WS wellpharma shop)(Cauza T-403/18) ⁽¹⁾

(„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative WS wellpharma shop — Marca națională verbală anterioară WELL AND WELL — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)

(2019/C 187/82)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Pharmadom (Boulogne Billancourt, Franța) (reprezentant: M. P. Dauquaire, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: S. Pétrequin și A. Folliard Monguiral, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Objectif Pharma (Vandoeuvre lès Nancy, Franța) (reprezentant: A. Nappey, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 23 martie 2018 (cauza R 1448/2017-5) privind o procedură de opoziție între Pharmadom și Objectif Pharma.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Pharmadom la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 301, 27.8.2018.

Hotărârea Tribunalului din 3 aprilie 2019 — NSC Holding/EUIPO — Ibercondor (CONDOR SERVICE, NSC)(Cauza T-468/18) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative CONDOR SERVICE, NSC — Marca Uniunii Europene verbală IBERCONDOR — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Public pertinent — Similitudinea serviciilor — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)

(2019/C 187/83)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: NSC Holding GmbH & Cie. KG (Hamburg, Germania) (reprezentant: M. Eichorst, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Söder, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Ibercondor, SA (Barcelona, Spania) (reprezentant: A. Canela Giménez, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 28 mai 2018 (cauza R 2440/2017-4) privind o procedură de opoziție între Ibercondor Barcelona SA și NSC Holding

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă NSC Holding GmbH Cie la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 328, 17.9.2018.

Hotărârea Tribunalului din 11 aprilie 2019 — Użstato sistemas administratorius/EUIPO — DPG Deutsche Pfandsystem (Reprezentarea unei sticle cu o săgeată)

(Cauza T-477/18) (¹)

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene reprezentând o sticlă cu o săgeată — Marcă figurativă anterioară a Uniunii Europene reprezentând o doză, o sticlă și o săgeată — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)

(2019/C 187/84)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Użstato sistemas administratorius VŖĮ (Vilnius, Lituania) (reprezentant: I. Lukauskienė, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezențanți: P. Sipos și H. O'Neill, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: DPG Deutsche Pfandsystem GmbH (Berlin, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 22 mai 2018 (cauza R 2203/2017-2), privind o procedură de opoziție între DPG Deutsche Pfandsystem și Użstato sistemas administratorius

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Obligă Užstato sistemas administratorius VŠĮ la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 341, 24.9.2018.

Hotărârea Tribunalului din 3 aprilie 2019 — Medrobotics/EUIPO (See More. Reach More. Treat More.)

(Cauza T-555/18) (¹)

(„Marca Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale See More. Reach More. Treat More. — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)

(2019/C 187/85)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Medrobotics Corp. (Raynham, Massachusetts, Statele Unite) (reprezentanți: B. Bittner și U. Heinrich, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Folliard-Monguiral și H. O'Neill, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 18 iulie 2018 (cauza R 463/2018–2) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal See More. Reach More. Treat More. ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Obligă Medrobotics Corp. la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 427, 26.11.2018.

Acțiune introdusă la 8 aprilie 2019 — SJ/Comisia**(Cauza T-701/18)**

(2019/C 187/86)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamant:* SJ (reprezentanți: J. MacGuill, solicitor și E. Martin-Vignerte, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea refuzului Comisiei Europene de a-i acorda accesul la documente potrivit Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, adoptat prin decizia de confirmare C(2018) 6642 final din 4 octombrie 2018 și notificat reclamantului la 8 octombrie 2018;
- în legătură cu cheltuielile de judecată, să dispună că fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată sau că pârâta suportă cheltuielile reclamantului în cazul admiterii acțiunii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe aceea că, invocând prezumția generală de nedivulgare, pârâta a răsturnat efectiv sarcina probei și a impus reclamantului o sarcină a probei care nu poate fi îndeplinită, în contradicție cu jurisprudența constantă.
2. Al doilea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere privind existența interesului public superior, cu încălcarea principiilor jurisprudenței relevante.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001 L 145, p.43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Acțiune introdusă la 21 martie 2019 — Exxonmobil Petroleum & Chemical/ECHA**(Cauza T-177/19)**

(2019/C 187/87)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Exxonmobil Petroleum & Chemical BVBA (Antwerp, Belgia) (reprezentanți: M. Navin Jones, Solicitor și A. Kołtunowska, avocat)*Pârâtă:* Agenția Europeană pentru Produse Chimice

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca fiind admisibilă și fondată;
- anularea Deciziei ECHA ED/88/2018 privind includerea substanțelor care prezintă motive de îngrijorare deosebită în lista substanțelor candidate la o eventuală includere în anexa XIV, publicată la 5 ianuarie 2019, în măsura în care se referă la fenantren;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește proprietățile foarte persistente ale fenantrenului și-a depășit competențele și a încălcat articolul 59 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 ⁽¹⁾ prin faptul că:
 - s-a întemeiat pe constatările documentului de sprijin al Comitetului statelor membre din 2009 cu privire la proprietățile foarte persistente ale fenantrenului ca și component al smoalei, temperatură înaltă, fără a fi efectuat propria apreciere a informațiilor disponibile și importând, așadar, erorile conținute în acest document de sprijin;
 - a ajuns la concluzii cu privire la proprietățile foarte persistente ale fenantrenului pe care probele utilizate nu ar fi fost în măsură să le susțină;
 - nu a examinat probe disponibile care ar fi ridicat chestiuni importante referitoare la fiabilitatea și la prudența extremă a studiului având ca obiect simularea apă-sediment a OCDE 308 asupra fenantrenului;
 - nu a ținut seama de informații care pun în discuție utilizarea unui calcul pentru a ajusta rezultatele studiului OCDE 308 pentru a explica temperatura;
 - nu a apreciat noile probe privind persistența fenantrenului care ar fi fost puse la dispoziția sa în timpul consultării publice și
 - nu a examinat toate informațiile pertinente pentru determinarea prin forța probantă a proprietăților persistente ale fenantrenului, în special în ceea ce privește fotodegradarea, dizolvarea și volatilizarea fenantrenului.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că, prin adoptarea actului atacat, pârâta a încălcat principiul proporționalității consacrat în dreptul Uniunii.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO 2006, L 396, p. 1, Ediție specială 13/vol. 60, p. 3)

Acțiune introdusă la 29 martie 2019 — Zubedi/Consiliul**(Cauza T-186/19)**

(2019/C 187/88)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamant:* Khaled Zubedi (Damasc, Siria) (reprezentanți: M. Lester, QC și M. O’Kane, Solicitor)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare (PESC) 2019/87 a Consiliului din 21 ianuarie 2019 ⁽¹⁾ și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/85 al Consiliului din 21 ianuarie 2019 ⁽²⁾, în măsura în care îl privesc pe reclamant și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un motiv, întemeiat pe săvârșirea de către pârât a unei erori vădite de apreciere prin includerea reclamantului în sfera măsurilor restrictive ale Uniunii Europene privind Siria.

Reclamantul a fost inclus în Decizia de punere în aplicare (PESC) 2019/87 a Consiliului și în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/85 al Consiliului întrucât face parte dintr-un grup de persoane de afaceri de succes care, potrivit afirmațiilor pârâtului, sprijină regimul Președintelui Assad și realizează profituri extinse din aceasta, prin constituirea unor parteneriate cu întreprinderi garantate de stat pentru realizarea de proiecte de dezvoltare imobiliară pe terenurile expropriate de la persoane strămutate din cauza conflictului sirian. Acest fapt ar fi complet neadevărat în privința reclamantului, criteriile de includere nu ar fi fost îndeplinite, iar cazul reclamantului ar fi avut o bază insuficient de solidă.

⁽¹⁾ Decizia de punere în aplicare (PESC) 2019/87 a Consiliului din 21 ianuarie 2019 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2019, L 181, p. 13).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/85 al Consiliului din 21 ianuarie 2019 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2019, L 181, p. 4).

Acțiune introdusă la 3 aprilie 2019 — Haikal/Consiliul**(Cauza T-189/19)**

(2019/C 187/89)

*Limba de procedură: bulgara***Părțile***Reclamant:* Maen Haikal (Damasc, Siria) (reprezentant: Stanislav Koev, avocat)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Declararea prezentei acțiuni pe deplin admisibilă și fondată, precum și admiterea ca întemeiate a tuturor motivelor invocate în aceasta;
- stabilirea faptului că actele juridice atacate pot fi în parte anulate;
- anularea în parte a Deciziei (PESC) 2019/87 a Consiliului din 21 ianuarie 2019 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei, în măsura în care îl vizează pe domnul Maen Haikal;
- anularea în parte a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/85 al Consiliului din 21 ianuarie 2019 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria, în măsura în care îl vizează pe domnul Maen Haikal;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata tuturor cheltuielilor, costurilor și onorariilor pe care le-a efectuat pentru asigurarea reprezentării sale în procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare a Consiliului — articolul 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), articolul 296 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
 2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor — articolul 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
 3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă — articolele 6 și 13 din CEDO, articolul 215 TFUE precum și articolele 41 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
 4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare de apreciere a Consiliului.
 5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate, a principiului proporționalității și a libertății economice — articolul 1 din Protocolul adițional la CEDO și articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
 6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la condiții de viață normale — articolul 2 și 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și articolele 3 și 25 din Declarația Universală a Drepturilor Omului a ONU.
 7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe o încălcare gravă a dreptului la protecția reputației — articolul 8 și articolul 10 paragraful 2 din CEDO.
-

Acțiune introdusă la 5 aprilie 2019 — Le Pen/Parlamentul European**(Cauza T-211/19)**

(2019/C 187/90)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Franța) (reprezentant: F. Wagner, avocat)*Pârât:* Parlamentul European**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Parlamentului European P8_TA-PROV(2019)0136 din 12 martie 2019 privind cererea de ridicare a imunității reclamantului 2018/2247(IMM) și prin care se ridică în mod efectiv imunitatea reclamantului;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene (JO 2010, C 83, p. 266), a articolului 5 alineatele (1) și (5) din Regulamentul de procedură al Parlamentului European (JO 2005, L 44, p. 1) și a Comunicărilor către membri nr. 11/2003 și 11/2016.
2. Al doilea motiv întemeiat pe un abuz de procedură. Reclamantul consideră că prin acceptarea ridicării imunității parlamentare a reclamantului, Parlamentul permite judecătorului de instrucție francez să se substituie Secretarului General al Parlamentului pentru perioada 2009-2014 și încalcă astfel articolul 68 alineatul (1) din Normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European care conferă competență exclusivă secretarului general menționat pentru a decide cu privire la plățile necuvenite și pentru a solicita să se dispună emiterea unui titlu executoriu împotriva deputatului european în cauză.
3. Al treilea motiv întemeiat pe un abuz de putere, pe un abuz de procedură și pe încălcarea termenului rezonabil al declanșării procedurii. Reclamantul susține că Parlamentul a săvârșit un abuz de procedură care afectează exercitarea de către reclamant a dreptului său la apărare, în măsura în care după aproape trei mandate fără formularea unei reclamații de către Secretarul General al Parlamentului, reclamantul nu a considerat necesar să păstreze dovezi ale muncii asistenților săi și nu este în măsură să răspundă instanței.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 43 din Comunicarea către membri nr. 11/2016, întrucât finalitatea care stă la baza procedurii este să facă mai dificilă activitatea deputaților unuia dintre principalele partide de opoziție din Parlament.

Acțiune introdusă la 8 aprilie 2019 — AW/Parlamentul European**(Cauza T-213/19)**

(2019/C 187/91)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* AW (reprezentanți: L. Levi și S. Rodrigues, avocați)*Pârât:* Parlamentul European**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni ca admisibilă și fondată;
- anularea deciziilor din 7 august 2018 adoptate de pârât și care resping cererile reclamantului de recunoaștere a originii profesionale a două boli (cervicalgii și urticarie indusă de stres), precum și, în măsura în care este necesar, a deciziei din 19 februarie 2019 prin care pârâtul a respins reclamația introdusă la 16 octombrie 2018 de reclamant împotriva deciziilor din 7 august 2018;
- obligarea pârâtului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 22 alineatul (3) din Reglementarea comună privind acoperirea riscurilor de accident și de boală profesională ale funcționarilor Comunităților Europene (denumită în continuare „reglementarea comună”), ca urmare a neregularităților procedurale săvârșite de comisia medicală.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 22 din reglementarea comună coroborat cu articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât comisia medicală nu a acționat în mod independent, ci potrivit instrucțiunilor Parlamentului.

Acțiune introdusă la 9 aprilie 2019 — Vinos de Arganza/EUIPO — Nordbrand Nordhausen (ENCANTO)**(Cauza T-239/19)**

(2019/C 187/92)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* Vinos de Arganza, SL (Torral de los Vados, Spania) (reprezentant: L. Broschat García, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Nordbrand Nordhausen GmbH (Nordhausen, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă ENCANTO — Cererea de înregistrare nr. 15 542 251

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 17.1.2019 în cauza R 392/2018-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea opoziției;
- acordarea înregistrării mărcii solicitate;
- obligarea EUIPO și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 10 aprilie 2019 — Spania/Comisia

(Cauza T-241/19)

(2019/C 187/93)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: A. Rubio González, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 19 decembrie 2018 privind ajutorul de stat SA 34914 (2013/C) pus în aplicare de Regatul Unit în legătură cu regimul de impozitare a societăților comerciale din Gibraltar;
- obligarea instituției pârâte la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE ca urmare a aplicării incorecte a criteriului selectivității teritoriale
 - Se afirmă în această privință că, la momentul adoptării deciziei atacate, Comisia dispunea de datele și de elementele care evidențiau existența unui ajutor de stat selectiv din punct de vedere teritorial, ceea ce ar fi trebuit să o determine să aibă îndoieli în privința caracterului selectiv al ajutorului. Limitându-se la criteriul selectivității materiale, Comisia a ajuns la concluzii eronate, dat fiind că există sau poate exista un ajutor mai extins decât cel identificat efectiv în decizia atacată
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 296 TFUE, întrucât din decizia atacată ar lipsi în mod formal o motivare și evaluarea necesară în materie de selectivitate
 - Se susține în această privință că Comisia nu arată motivul pentru care nu admite argumentele avansate pe parcursul procedurii de Regatul Spaniei cu privire la selectivitatea teritorială. Este vorba despre un act care din punct de vedere material este nemotivat, ca o consecință a interpretării eronate a Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008, *Government of Gibraltar/Comisia*, T-211/04 și T-215/04, EU:T:2008:595. După anularea de către Curtea de Justiție a acestei hotărâri (Hotărârea din 15 noiembrie de 2011, *Comisia și Spania/Government of Gibraltar și Regatul Unit*, C-106/09 P y C-107/09 P, EU:C:2011:732) a fost restabilit criteriul din Decizia 2005/261/CE a Comisiei din 30 ianuarie 2004, fără ca această schimbare a criteriului să fie motivată.

Acțiune introdusă la 12 aprilie 2019 — Karpeta-Kovalyova/Comisia

(Cauza T-249/19)

(2019/C 187/94)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Marina Karpeta-Kovalyova (Woluwe Saint Pierre, Belgia) (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea celor două decizii atacate, astfel încât Comisia Europeană să reevalueze statutul reclamantei și să îi acorde indemnizația de expatriere, diurna, indemnizația de instalare, cheltuielile de călătorie pentru începerea activității și cheltuielile de mutare;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o interpretare eronată a articolului 4 alineatul (1) litera (a) din anexa VII la Statutul funcționarilor, cu privire la definirea reședinței obișnuite, dat fiind că deciziile atacate nu iau în considerare statutul diplomatic al soțului reclamantei, care acoperă cea mai mare parte a perioadei determinante de cinci ani care a expirat cu șase luni înainte de intrarea sa în funcție și deoarece deciziile atacate au luat în considerare contracte temporare pe care reclamanta le avuse, în timp ce familia acesteia s-a întors în țara sa de origine.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în cadrul deciziilor atacate, deoarece acestea nu iau în considerare fapte care dovedesc în mod incontestabil și dincolo de orice îndoială mutarea întregii familii de la Bruxelles în țara de origine a reclamantei, fiind bazate în special pe supoziții nefondate.

Acțiune introdusă la 15 aprilie 2019 — Tradición CZ, SL/EUIPO — Rivero Argudo (TRADICIÓN CZ, S.L.)

(Cauza T-250/19)

(2019/C 187/95)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Tradición CZ, SL (Jerez de la Frontera, Spania) (reprezentant: M. Aznar Alonso, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: María Dolores Rivero Argudo (Jerez de la Frontera, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Tradición CZ, SL — cerere de înregistrare nr. 14 977 045

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 4 februarie 2019 în cauza R 257/2018-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- suspendarea judecării prezentei cauze până la pronunțarea unei decizii definitive în procedura de decădere împotriva mărcii invocate în sprijinul opoziției 7272594 RIVERO CZ, procedura 33785-C, desfășurată în fața EUIPO;
- declararea primului motiv al acțiunii ca fiind fondat și anularea deciziei atacate, constatându-se inexistența riscului de confuzie între mărcile în conflict;
- cu titlu subsidiar și cumulativ, declararea celui de al doilea motiv al acțiunii ca fiind fondat și anularea deciziei atacate, constatându-se inexistența riscului de confuzie între mărcile în conflict în ceea ce privește serviciile de vânzare de oțet și de must din clasa 35;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, precum și a părții adverse în cazul în care aceasta intervine în prezenta procedură.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 18 aprilie 2019 — Baustoffwerke Gebhart & Söhne/EUIPO (BIOTON)

(Cauza T-255/19)

(2019/C 187/96)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Baustoffwerke Gebhart & Söhne GmbH & Co. KG (Aichstetten, Germania) (reprezentant: E. Strauß, Rechtsanwältin)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea mărcii Uniunii Europene verbale BIOTON — cererea de înregistrare nr. 17 746 009

Decizia atacată: decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 20 februarie 2019 în cauza R 1887/2018-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și autorizarea publicării cererii de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale BIOTON pentru toate produsele solicitate;
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare la EUIPO cu instrucțiunea de a reforma decizia în litigiu și de a autoriza înregistrarea mărcii Uniunii Europene nr. 17 746 009 BIOTON;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
 - încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din același regulament.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO